

Komunizem postala na Japonskem nemoderen!

Oživelci nacionalistični duh se obrača proti Sovjetski zvezi in od nje propagiranemu komunizmu.

TOKIO, Jap. — V času obiska predsednika Eisenhowerja na Japonskem smo videli, da je komunizem pognal ponekod močne korenine, zlasti med visokošolsko mladino in med člani delavskih uni. V zadnjem času se opaža razvoj v drugo smer.

Komunizem postaja na Japonskem izrazito nemoderen. Politične stranke, delavske unije in vse druge organizacije, ki so mu bile nekdaj prijazne in so podpirale vsaj del njegovih zahtev, se sedaj skrbno varujejo, da bi v tem pogledu mogla pasti na nje kakšna senca. Kar ima kako zvezo s Sovjetsko zvezo ali komunizmom na splošno, javnost zavrača.

Glavni vzroki novemu razpoloženju japonske javnosti naj bi bili v obnovi sovjetskega preiskovanja atomskega orožja v preteklem septembru in oktobru, sovjetske grožnje Japonski z atomskim orožjem, če bi prišlo do vojne med Sovjetijo in Ameriko ter sovjetsko prisvajanje malih otocj severno od otoka Jeso, Kurilov in južnega Sahalina.

Novi razvoj v japonskem javnem mnenju kaže, da se je japonski nacionalizem, ki ga je poraz v drugi svetovni vojni pognal na tla, začel prebujati in dobivati znova vpliv na javno mnenje in japonsko politiko.

Delavska stranka se okrepila v Avstraliji

CANBERRA, Avstral. — Končno so prešle glasove volitev v zvezni parlament, ki so se vršile 9. decembra. Vladna koalicija R. Menzies, ki je imela v prejšnjem parlamentu trdno večino, bo imela v novem spodnjem domu le dva glasova več kot opozicija, v senatu pa enako število.

Pičla zmaga vlade v spodnjem domu in enako število glasov v senatu ne kaže, da bi mogla vlada R. Menzies še dolgo voditi deželno krmilo. Napovedujejo, da bo prisiljena že v nekaj mesecih objaviti nove splošne volitve, ki naj pokažejo, ali narod na splošno še hoče vodstvo dežele v rokah konservativne večine, ki ga ji je poveril pred skoraj 12 leti, ali se je odločil znova izročiti vlado Delavski stranki kot v prvih letih po drugi svetovni vojni.

Anglija dela priprave za uvedbo Celzijevega toplomera LONDON, Ang. — V Londonu so napravili prve poskuse s Celzijevim termometrom. Občinstvo ni proti tej novotariji protestiralo.

Upajo, da bodo mogli kmalu uvesti decimalni sistem pri meri in vagi, potem pa še v denarju.

Vremenski
prerok
pravi:

Delno oblačno in mrzlo. Najvišja temperatura 33.

Novi grobovi

Julia Hokaver
V Euclid Glenville bolnici je preminula 49 let stara Julia Hokaver z 19110 Chickasaw Ave. Pogreb se vrši iz Jos. Zele in Sinovi pogreb. zavoda na 458 E. 152 St.

John Velich
Včeraj je umrl v St. Alexis bolnišnici John Velich st. z 1261 E. 60 St. Star je bil 78 let, rojen v vasi Izvir, fara Sv. Križ pri Kostanjevici na Dol., odkoder je prišel l. 1906. Delal je pri Drop Forge Co. 34 let, dokler ni stopil pred 7 leti v pokoj. Njegova žena Justina je umrla l. 1960, hčer Justina pa l. 1949. Tukaj zapušta sinova Johna in Franka, hčer Ann Kinsella in sestro Ursulo Unetic, v starem kraju pa brata Franka. Bil je član Društva sv. Cirila in Metoda št. 18 SDZ. Pogreb bo v soboto jutraj iz Zakraskovega pogreb. zavoda. Čas še ni določen. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob petih.

Josephine Rudolph
Sinoči je umrla v St. Vincent Charity bolnišnici Mrs. Josephine Rudolph z 1110 E. 68 St. Star je bila 73 let, rojena v vasi Gabrovka pri Zagradu na Dol., odkoder je prišla l. 1905. Njen mož John je umrl l. 1958. Tukaj zapušta hčeri Josephino Mole in Alice Pavlic, sina Johna in dva vnuka. Bila je članica Podr. št. 25 SZZ in Društva Srce Marije (Staro). Pogreb bo v soboto jutraj iz Zakraskovega pogreb. zavoda. Čas še ni določen. Truplo bo položeno na mrtvaški oder danes popoldne ob petih.

Sophie Centa
Včeraj je umrla na svojem domu na 4921 St. Clair Ave. 76 let stara Sophie Centa, roj. Hoegler, vdova pok. Antona. Zaprta je otroke: Antonijo Kotnik, Johna, Sophie Braidich, Frances Kadun, Anno Michalski in Mary Makowiecki, 18 vnukov in vnukinj, 9 pravnukov in pravnukinj, brata Johna (Painesville) in Josepha Hoegler. Pogreb bo iz Grdinovega pogreb. zavoda na Lake Shore Blvd. v soboto ob devetih, v cerkev Brezmadežnega Spojetja na Su-

CLEVELAND, O. — Teško doleti vodilnega politika takrat ironija kot je indijskega Nehruja. Po vsem svetu je pridigoval, da mora pravica zmagovati nad nasiljem, povsod je oznanjal svoje moralne, ki da je boljše od vseh ostalih. Ko je zadel na cilje realne indijske politike, je gladko pokopal vse svoje ideale in s tem tudi zgubil ves ugled, ki ga je imel v mednarodnih političnih krogih. Povečane simpatije za železno zaveso mu najbrže ne bodo mogle služiti v veliko tolažbo.

Nehru je napravil prvi udarec na Združene narode. Glavni namen ZN je varovanje mednarodnega mira. Ako ga že ne more varovati, mora vsaj protestirati proti vsakemu nasilju, naj bo pokrito s še tako lepimi cilji. Že ob rojstvu so ZN dobili nalogo, da morajo, če se le da, preprečiti vsak oborožen spopad. Ako ga ne morejo, morajo obsoditi tistega, ki ga je sprožil in braniti tistega, ki je bil napaden. Tako so ZN postopali za časa komunistične invazije v Južno Korejo, tako so postopali za časa Sueške krize. Zmeraj so stali na stališču, da je obsodbe vreden vsak oborožen spopad,

Burja iz Konga segla že v domačo politiko

Republikanec Nixon in Hoover, tajnik Rusk, podtajnik Ball in zunanje politični odbor zveznega senata so se že oglasili.

SAN FRANCISCO Calif. — Kako hitro raste nezadovoljnost naše javnosti s politiko naše administracije v Kongu, priča dogodek v Kaliforniji. Tam je našo uradno politiko napadel sam Nixon, ki je bil drugače zelo obziren do svojega tekmeca Kennedyja. Demokrate je Nixonova kritika močno zadela, zato so takoj naročili državnemu podsekretarju Ballu, naj na zapadu brani demokratsko politiko v Kongu. Mož jo je branil na originalen način. Trdil je namreč, da je bilo treba zdrobiti katarske čete, ker so bile preveč nevarne za centralno vlado. Ako bi se to ne bilo zgodilo, bi najbrže kar Gizenga prevzel vse posle centralne vlade, kar bi pomenilo, da bi se Kong razklal tako kot Vietnam ali Koreja.

Ball je vsaj odkrito priznal, da kongoška centralna vlada pod vodstvom C. Adule ne pomeni ničesar in da jo Gizenga lahko prekucne, kadar hoče. Človek te logike ne razume: Gizenga je komunistični sopotnik, zato ga je treba pustiti pri miru, dokler sam ne bo vzroji; Adulo je treba varovati, ker je nevtralen, ker ne pomeni ničesar, je pa povabil rdeče diplomate v kongoško prestolnico politično in vojaško je treba uničiti Combeja, ki je protikomunist in ni afriški politikom samo zato, vseh, ker ne zagovarja kongoškega centralizma.

Republikanci bodo imeli lahko nalogo, ko bodo kritizirali politiko v Kongu. Pri tem jim perior Ave. in E. 41 St. ob desetih, nato na Kalvarijo.

Andrew Hrvatin
Danes je umrl v St. Alexis bolnišnici Andrew Hrvatin z 10301 Renno Ave. Pogreb ima v oskrbi Ferfolia pogreb. zavod.

Nehru začel podirati Združene narode

naj bo zanj nagib tak ali tak. Tudi Stalin je podpisal ustavno listino ZN, kjer je bilo vse to napisano, toda kmalu je pokazal, da ima na vojne svoj pogled. Vsako vojno je treba na celotna obsoditi, tako trdi komunizem, toda, obenem pozna tudi izjemo: osvobodilne vojne so dovoljene, dovoljene so tudi državljanske vojne, ako imajo za cilj osvoboditev izpod tujega jarma. Do sedaj so se tega načela držali samo komunisti, sedaj ga je privzel tudi Nehru. Tudi on trdi, dasiravno v zavoljnih besedah, da so osvobodilne vojne dovoljene. Zato je dal zasedbi portugalske posesti v Prednji Indiji z vojaško silo.

Pa to ni važno. Važno je, da je v Varnostnem svetu potegnili par članic iz Azije in Afrike z Indijo. Tega ni nihče pričakoval, dasiravno bi morali računati s to možnostjo. Azijsko-afriški blok kaže namreč vse znake, da simpatizira s komunističnim stališčem, da so osvobodilne vojne dovoljene. O načelu tega stališča se da govoriti, toda obenem je treba tudi obravnava vprašanje, kaj je treba razumeti pod osvobodilno vojno. Vsak napadalec bo namreč tol-

Iz slov. nasebin

ST. PETERSBURG BEACH, Fla. — V torek je umrl tu Steve Jackshaw (Jaksša), doma v Vrtači pri Semiču v Beli krajini, ki je preje živel v Clevelandu na Edna Ave. V Clevelandu je zapustil sinova Steva in Walterja ter hčer Tillie Ramos, hčer Helen Buckingham v Pomerooy, Mass., sestre Mrs. Mary Muniza v Clevelandu, Mrs. Ano Bandi v Colorado, Francko Stukel in Katarino Jakša pa v Beli krajini.

Dominikanski parlament pripravlja pot do nove ustave

SANTO DOMINGO, Dom. rep. — Dominikanski parlament, ki ga je dal izvoliti še pokojni Trujillo, hoče po vsem sočetu tudi postati "revolucionaren". Senat je namreč že izglasoval zakon, ki usmerja zakonodajo tako, da bi čim prej bilo mogoče izbrati ustavodajno skupščino. Predstaviški dom bo senatne načrte odobril, tako trdijo dominikanski politični opazovalci.

To je hvalevredno delo. Ali bo pa sploh prišlo do veljave, je odvisno od vojaških krogov, posebnost njihovega voditelja generala Echavarría. Njegovi nasprotniki in tekmeci ga namreč uporno dolžijo, da bi rad postal diktator, morda kar po Trujillovem vzorcu. Precej nerodna taktika opozicijskih strank bi mu utegnila uresničiti njegove skrivne želje samo pospešiti.

Svinjine za letošnji božič na Kubi ne bo!

HAVANA, Kuba. — Kubanci imajo zelo radi svinjsko meso. Ob vseh večjih praznikih mora biti na mizi. Letos ga za božič ne bo, ker je vlada prepovedala klanje svinj, da bi tako pospešila rejo prašičev.

bo vneto pomagal marsikateri demokrat. Senator Dodd, ki se je vrnil iz Konga ravno te dni, je že napovedal, da bo predlagal senatu posebno resolucijo o Kongu.

Kennedy odleti danes na posvet na Bermude

Stanje predsednikovega očeta se je toliko izboljšalo, da se je odločil predsednik J. F. Kennedy poleteti danes na Bermude na sestanek s predsednikom britanske vlade Macmillanom, ki ga čaka tam že od včeraj.

WEST PALM BEACH, Fla. — Po posvetih z zdravniki svojega očeta, ki ga je v torek zadela možganska kap, je predsednik Kennedy včeraj odločil, da poleti danes na Bermudske otoke na razgovore s predsednikom britanske vlade Macmillanom. Zdravniki so mnenja, da se zdravje predsednikovega očeta ne bo bistveno spremenilo več tednov. Bolnik je pri zavesti, ne more pa zaradi delne paralize govoriti. Razgovori na Bermudih so določeni za danes in jutri. Jutri zvečer se bo Kennedy vrnil. Včeraj je priletel sem državni tajnik Rusk s skupino svetovalcev, ki oodo spremljali predsednika na Bermude.

Predsednik Kennedy se je s svojimi svetovalci sestal včeraj ponovno na posvete v okviru priprav na razgovore z Macmillanom. Poleg Ruska so bili pri njih navzoči še G. Bundy, glavni svetovalec Bele hiše v zunanjepolitičnih vprašanjih, G. Seaborg, načelnik Atomske komisije, Charles Bohlen, bivši poslanik v Moskvi in strokovnjak za sovjetska vprašanja, ter poslanik v Londonu D. Bruce.

Sedanji sestanek z Macmillanom je že četrti, odkar je v januarju postal Kennedy predsednik Združenih držav. Jedro razgovorov se bo sukalo o odnosih Zahoda do Sovjetije, o bodočnosti Zah. Berlina, o NATO, o Kongu, o Nehruju in njegovi zasedbi portugalske posesti v Prednji Indiji, o nevarnosti v jugovzhodni Aziji od strani komunističnih osvajalcev.

Predsednik in njegovi svetovalci bodo odleteli od tu danes dopoldne ob 9:40. Tja bodo dopile ob enih popoldne. Sem se bodo predvidoma vrnili jutri ob šestih zvečer. Kennedy bo v stalnih stikih z bolnišnico, kjer leži njegov oče, da se bi mogel vrniti takoj, čim bi se očetovo stanje poslabšalo.

Naročite svojim prijateljem in znancem, ki niso naročeni na Ameriško Domovino, naš list za božično darilo!

Tako bi po ovinkih zopet naša dežela financirala razne tveganje akcije ZN. Druge petične države bi le težko mogle zagovarjati udeležbo na posojilu, kajti odpor proti politiki sedanjega generalnega tajnika U Thanta, raste na celi črti. Belgiji so razburjeni. V svoji jezi celo trdijo, da je za bojem za Katango skrita zarota švedskih in ameriških kapitalistov, da bi se polastili prirodnih bogastev te province. Angleški zunanji minister Home je tudi že napovedal, da bi morala njegova vlada šele premisliti, ali naj se še udeleži izrednih podpornih akcij za ZN. De Gaulle ne bo dal počenega groša itd. Le kdo naj potem podpiše posojilo, ki za njim ne stoji nobeno pravo jamstvo?

Ameriški letalci se bodo branili, če bodo napadeni

WASHINGTON, D.C. — Ameriške posadke helikopterjev, ki bodo poma gale južnovietnamskim oboroženim silam v boju proti rdečim gverilcem, se ne bodo vmešavale v boje same, vendar pa se bodo branile, če bodo napadene. Doslej sta bili poslani v Južni Vietnam dve helikopterski četi, če se bo pokazalo, da to ni dovolj, bodo verjetno odšle tja še nove.

Iz Clevelanda in okolice

Asesment — Tajnica Društva Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ bo pobirala asesment 26. in 27. dec. ob 6. do 8. zv. v Slov. domu na Holmes Ave.

Iz bolnišnice — Mrs. Louise Batich z E. 61 St. se je vrnila iz bolnišnice in se zahvaljuje za obiske, darila in pozdrave. Živi pri hčeri.

Letna seja — Nocoj ob 7:30 bo v Slov. domu na Holmes Ave. letna seja Društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ. Asesment bodo pobirali v torek, 26. dec., in v sredo, 27. decembra.

Zadušnica — V soboto ob 7:30 bo v cerkvi sv. Viljema sv. maša za pok. Freda Pausic ob 5. obletnici smrti.

Kdo je našel — Izgubljen je bil rjav rožni venec na poti od cerkve sv. Viliha do Carl Ave. Kdor ga je našel, je prosen, da ga vrne na 152 E. 63 St.

Sirija postala ljubljene arabskih držav

BEJRUT, Lib. — Arabske države se prvi trenutek po sirski revoluciji niso niti zavedale, kako veliko uslugo so jim naredili sirski uporniki s tem, da so vrgli Naserjev režim in se osamosvojili. Naser, ki ga vse arabske države smatrajo za svojega odkritega ali vsaj tihega sovražnika, je dobil klofuto, ki je ne bo hitro prebolel. Njegov ugled ni bil v arabskem svetu še nikoli tako majhen kot je sedaj. Na drugi strani se vse arabske države pulijo za sirske simpatije.

Tekma za te simpatije je tako velika, da jih morajo v Damasku kar odklanjati. Odklanjajo posebno tiste, ki pridejo iz Jordana ali Iraka, da se namreč sirska vlada ne zameri ostalim arabskim državam. Sirska vlada bi rada izrabila simpatije v korist arabski skupnosti, toda njeni napor v tej smeri niso do sedaj rodili še nobenega uspeha. Vsekakor je sedaj vsaj minula doba rožljanja z orožjem v arabskem svetu.

Dopisujte! Sporočajte novice iz svojega kraja!

Zadnje vesti

ZDRUŽENI NARODI, N. Y. — Glavna skupščina ZN je prekinila svoje zasedanje in se bo sestala znova po božičnih praznikih. Sem je prišel indijski obrambni minister Krišna Menon, da "obrazloži" indijsko osvojitve portugalske Goe. LEOPOLDVILLE, Kongo. — Čombe in predsednik kongoške vlade Adula sta se danes sporazumela o ponovni vključitvi Katange v Kongo. ZN so objavili, da so ustavili sovražnost na področju Katange, katarska vlada pa poroča, da je prišlo na več krajih do streljanja.

MIAMI, Fla. — Kubanski begunci trdijo, da je prišlo na Kubi do novih bojev med nasprotniki komunizma in Castrovimi četami. Ti naj bi bili posebno hudi v srednjem delu otoka okoli Sancti Spiritus, kjer naj bi bile zaprte vse ceste.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland 3, Ohio

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Zedinjene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Zed. držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months.

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 245 Thur., Dec. 21, 1961

Ameriška carinska politika na razpotju?

Dočim je ameriški izvoz večinoma prost, (omejujejo ga v glavnem samo predpisi, kaj smejo naši izvozniki izvažati za železno zaveso), leži na našem uvozu vsa teža uvoznih carin. Carine imajo namen, da zavirajo uvoz tujega blaga. Regulirane so v višini in v postopku po carinskem zakonu. Naš carinski zakon ni ravno najmodernejši, je prilično zastarel, birokratičen je posebno carinski postopek, toda carinska praksa ga je v marsičem omilila. Zato interesentje ne silijo preveč, da bi bil zakon kmalu revidiran. Bojijo se, da bo takrat dana prilika, da bodo prišli v zakon novi predpisi, ki ne bodo boljši od sedanjih.

Poleg carinskega zakona in predpisov o carinskem postopku pa mora imeti federacija še posebna pooblastila, ki ji dajejo smernice, kam naj naravnava našo zunanjo trgovino. Taki pooblastilni zakoni niso trajni, Kongres jih sklene le za nekaj let. Ko preteče doba, jih ali obnovi ali pa izglasuje nove. Najvažnejši del v teh zakonih so pooblastila, ki jih dobi predsednik za sklepanje trgovskih pogodb s tujimi državami. V teh pooblastilih je pravzaprav izražena naša vsakokratna zunanje-trgovska politika. Ker ta politika nekemu koristi, drugemu pa škoduje, kot je to v vseh gospodarskih zakonih, je prirodno, da je vsak zakonski načrt o spremembi pooblastil predsedniku predmet velike politične debate in past, ki se vanjo ujamejo kongresniki, senatorji in tudi predsedniki. Dosti je bilo v naši politični zgodovini slučajev, ko je boj za ali proti novemu pooblastilnemu zakonu rodil ali pokopal kandidature za Kongres in Belo hišo. Zato se ne smemo čuditi, da predsedniki in Kongresi najraje kar podaljšujejo pooblastilne zakone, da se s tem izognejo vsem nevarnostim za njihovo politično bodočnost.

Predsednik Kennedy je sklenil drugače. Porabil je priliko, da napove nov zakon za prihodnje kongresno zasedanje, kajti sedanjí poteče z junijem 1. 1962. Ker ve, da bo zakonski osnutek sporen, skuša še sedaj pripraviti našo javnost nanj. Zakaj bo osnutek sporen? Vsaka carina pomeni korist za ameriške tovarnarje in industrijske delavce, kajti onemogočuje konkurenco blaga iz tujine. Čim večja je, tem rajše jo imajo. So torej za visoke carine. Tuji tovarnarji in tuji delavci so seveda proti njim in silijo v lastne vlade, naj od Amerike dosežejo znižanje carin. Od naših carin ima škodo naš domači potrošnik; čim večje so, tem dražje je življenje. Domači potrošniki so torej za čim nižje carine. Osnutek za novi pooblastilni zakon bo torej, recimo, koristil tovarnarjem in njihovim delavcem, obenem pa škodoval potrošnikom, ako bo onemogočeval visoke carine. Tovarnarji in njihovi delavci bodo zanj, potrošniki bodo proti. Ako bo pa onemogočeval nizke carine, ga bodo imeli radi potrošniki, sovražili pa tovarnarji in delavci.

Kennedyeva administracija vse to dobro ve. Ker hoče, da bi ji Kongres izglasoval taka pooblastila, da bi lahko carine zniževala, računa z odporom producentov, od podjetnika do delavca, in se pripravlja že sedaj, da bo pobijala vse ugovore, ki jih bo dobila iz vrst prizadetih gospodarskih krogov.

Administracija seveda poudarja samo to, kar govori v korist nizkih carin, ne vpoštevata tega, kar govori proti. Razlogov, ki govorijo proti, ni veliko, so pa tehtni. Vsi se končno zlivajo v enega: nizke carine ubijajo domačo produkcijo, odjemajo delo domačim ljudem in nas vodijo v gospodarsko odvisnost od tujine, kar je seveda tudi škodljivo naši narodni varnosti. Proti tem tehničnim razlogom navaža administracija sledeče:

Gospodarski svet se je zadnja desetletja močno spremenil. Nastajajo velike gospodarske skupnosti kot na primer Evropska gospodarska skupnost in njena podoba v Latinski Ameriki. S tako močnimi gospodarskimi skupnostmi ne bodo trgovska pogajanja lahka. Amerika bo morala biti pri trgovskih razgovorih prožna, drugače ne bo mogla izbiti zase gospodarskih koristi.

Drugi razlog je tale: usoda nas je prisilila, da igramo odločilno vlogo v zunanji, odnosno mednarodni politiki. Imamo opravka s 100 državami, z nekaterimi smo v prijateljskih, večkrat celo v zavezniških odnosih. Zunanja politika nas sili, da moramo biti obzirni do njihovih gospodarskih težav in skrbi. Ako jim dajemo podpore in posojila, bi bilo smešno, ako bi jim škodovali z našimi visokimi carinami. Politika nizkih carin nam je torej potrebna v interesu našega mednarodnega položaja.

Dalje moram danes vpoštevati tudi to, da svet bije boj za svobodo. Mnogo je revnih narodov, ki nimajo ne pojma ne potrebe po svobodi, lahko postanejo plen komunistične napadalnosti. Takim narodom moramo pomagati na noge na gospodarskem področju. Omogočiti jim moramo gospodarski napredek s tem, da smo kupci za njihovo blago, česar pa ne moremo biti, ako se zabarikadiramo za visoke carine.

V politiko nizkih carin nas sili tudi razvoj naše zunanje trgovine. V njej smo stalno aktivni za 3-6, pa tudi več bilijonov. To se pravi, veliko več prodajamo v tujino, kot kupujemo od tam. Kako naj nam odjemalci plačujejo od nas kupljeno blago, ako jim mi ne omogočujemo prodaje njihovega blaga na našem ameriškem trgu?

Vse to nas sili v liberalno carinsko politiko, tako trdi Kennedyeva administracija. Ker bi taka politika zahtevala tudi nekaj žrtve v domačem gospodarstvu, predlaga administracija širok načrt, kako bi federalne finance pomagale prizadetim industrijam in podjetjem kakor tudi njihovim delavcem, da se vržejo v druge stroke, ako se v sedanjih na merejo držati na zeleni veji.

Kot smo rekli, bo boj za nov pooblastilni zakon hud; podoben bo boju za in proti segregaciji, za in proti podpiranju katoliških šol itd. Trajal bo celo prihodnje kongresno zasedanje, pri čemur do zadnjega ne bomo vedeli, kdo bo zmagal. Da, lahko se zgodi, da ne bo zmage nobene in da bodo sedanjí zakon po stari navadi kar podaljšali. Vsekakor je dobro, da bralci vedo, kaj jih čaka tekom prihodnjega kongresnega zasedanja. Ker se ne bodo utegnili pečati s podrobnostmi, naj jim ostanejo v spominu vsaj gornje splošne pripombe o tem problemu.

BESEDA IZ NARODA

Biseromašniku Antonu Merunku v spomin!

Cleveland, O. — Dne 31. okt. t. l. je umrl v clevelandski bolnici sv. Vincencija g. Anton Merkun, župnik v Dobropoljah in duhov. svetnik ribniške dekanije na Dolenjskem. Z rajnikom je legla v grob markantna osebnost, resničen lik duhovnika graditelja vsega dobrega za dušni in telesni blagor ljudi. Omejil se bom samo na delo, ki ga je rajnik opravil na izven-cerkvenem področju v Dobropoljah.

Gospod Merkun je prišel pastirovat v Dobropolje po smrti g. Andreja Ramovša l. 1929. Takoj smo videli, da bo novi župnik zelo podjeten na vse poljih. Prvo njegovo delo je bilo ureitev farnega pokopališča. To je bil zaradi hudega nasprotovanja ljudi trd oreh za rajnega. Uspel je: po dveh letih je bilo pokopališče in ograja okoli njega krasno urejeno. Ljudje so bili sedaj veseli tako lepo urejene božje njive. Pokopališče je postalo dostojno počivališče faranov.

Ko je gospod opravil s pokopališčem, se je lotil obnovitve župniške cerkve. Znotraj jo je vso obnovil, razkošno elektrificiral, napravil v njej nov moderen kor za pevce, renoviral orgle in sezidal novo zakristijo. Prihodnjega leta 1923 pa je že začel s pripravami za postavitev modernega prosvetnega doma. Tej ponosni stavbi je dal ima Jakličev dom. Fr. Jaklič, doma v Podgorici, župnika Dobropolje, je bil drž. in dežel. poslanec, velik zadržni delavec, ustanovitelj Posojilnice in Zadruga v Dobropoljah in tudi znan sloven. ljudski pisatelj, je to resnično zaslužil. Jakličev dom je nadvse moderna stavba, ki ustreza v vsakem pogledu sodobnim zahtevam ljudske prosvete v najširšem pomenu te besede. Ta tako lepi dom služi današnjim gospodarjem za kinodvorano, kjer izgrajajo ljudi, zlasti še mladino, za komuniste. Iz starega Prosvetnega doma pa je rajnik napravil tovarno lese-nih igrač, ki jo je opremil s modernimi stroji. V tovarno je poklical mlade nadbudne fantiče in jim preskrbel dobrega mojstra. Podjetje je zelo dobro uspevalo. Pisec teh vrstic je ob neki priliki videl, da sta bila v enem dnevu odpremljen s postaje Dobropolje 2 vagona lese-nih igrač v Bolgarijo. Tovarna je bila velika pridobitev za kraj brez industrije!

Ko je to delo opravil, je gospod leto dni počival. Menda je v tem času ravno zaradi tega zbolel, ker ni imel na glavi kakega večjega dela. Moral je za 6 tednov v bolnico. Ko se je vrnil, je začel takoj s pripravami za postavitev velike moderne sirotišnice. Poimenoval jo je Zavod Male Terezike. V upravo ga je izročil sestram istega reda. Sirotišnici je še priključil Zdravstveni dom. Ta ustanova je bila krona vsega njegovega dela v Dobropoljah, v resnici orjaško delo. Vsakdo se je spraševal, kje dobi g. župnik sredstva za tako velika dela. Žal, da ni prostora, da bi mogli to podrobno popisati.

Takoj po odprtju Zdravstvenega doma je začel zraven njega z zidavo kapele, ki pa ni bila kapela, že kar cerkev, saj ni nič manjša, kot je bila v ljubljanski bolnici. Posvečena je bila Mariji, zdravju bolnikov. Tudi to so novi oblastniki preuredili v kinodvorano! Naslednje leto je zgradil še štiri lične vile za vpokoje, ki si žele miru in dobrega zraka. Nadalnje gospodarske načrte, ki jih je rajnik imel še toliko, je preprečila vojska, ki je izbruhnila 1941. Vse to, kar je v kratkih 12 letih opravil v dobropoljski fari, more napraviti samo človek izrednega ustvarjalnega duha. In rajnik je to bil. To smo videli tudi tukaj v Clevelandu. Niti visoka leta niti bolezen nista mogli zlomiti njegove železne volje za delo.

Ločitev od dobropoljske fare rajnik nikakor ni mogel prav preboleti. To je razumljivo, zakaj v njej je ostalo največ njegovega življenjskega dela. Bolelo ga je zlasti to, da sadovi njegovih prizadevanj služijo danes čisto drugim namenom in ne tistim, za katere jih je rajnik s toliko vnemo in energijo postavljaj narodu. A znal je prenašati tudi udarce, ki jih prinaša življenje. V tem pogledu je bil prava izjanska grča.

Za konec še nekaj o njegovem pisateljskem delu med nami v Dobropoljah. Veliko je pisal; najbolj pa se je v svojem pisanju zavzemal za treznostno gibanje. To v svojih prvih letih pri nas kot je prejel na Homcu. Pozneje je pa začel pripravljati gradivo za obsežno zgodovino dobropoljske fare. Letos v juliju je dobropoljska fara obhajala 600-letnico, torej je za kar sto let starejša od ljubljanske škofije. Za ta jubilej svoje fare je hotel izdati omenjeno zgodovino. Rajnik mi je nekoč pokazal ogromni rokopis za njo, ki ga je imel že napisanega. Žal, da je to dragoceno gradivo kot toliko drugega l. 1943 zgorelo, ko so Lahi iz Vel. Lašč streljali s topovi v Dobropolje in v polno zadeli med drugim župnišče. Z župniščem je zgorel takrat tudi ves pokojnikov arhiv. Z veliko težavo je ljudem uspelo rešiti samo farne matrice in nekaj malenkosti. Ob tej priliki so mu zgorela tudi vsa gospodarska poslopja.

Obenem ko je zbiral med ljudstvom gradivo za zgodovino svoje fare, je naletel na vrsto starih ljudskih pesmi. Zapisal jih je, izdal v dveh knjigah ter jih tako rešil pozabe.

Kmalu potem ko je rajnkemu

zgorelo župnišče in mu je razen tega vsak dan bolj grozila likvidacija od partizanske strani, se je umaknil v Ljubljano, kjer je v Dobrodolni pisarni veliko delal ter kot tak obrisal prenekatero solzo pregananim revežem, ki jih je bilo vsak dan več. Ob koncu vojske se je umaknil s tisoči drugih najprej v Italijo, od tam pa v Združene države k svojemu sorodniku g. župniku Mat. Jagru. Tukaj je našel tudi svoj poslednji dom, kamor preganjalci ne morejo več za njim. Odsel je k našemu večnemu Gospodarju, mu prinesel nazaj bogato pomnožene talente. Gotovo ga je poplačal, kakor more samo On, ki ne plačuje vsake sobote.

Te skromne vrstice naj bodo vsaj mala oddolžitev rajnkemu od nas doprepolskih faranov doma in na tujem, izraz naše prisrčne hvaležnosti in iskrene priznanja za vse, kar je rajnik napravil dobrepolski fari in poedincem. Počivajte v božjem miru, dobri naš gospod župnik Anton Merkun!

Dobrepolski faran

Kje vse čepi socialistični hau hau

Bližajo se dnevi, ko bo po zemlji odmevalo "in mir ljudem na zemlji, ki so dobre volje." Kateri ljudje pa so dobre volje; tisti, ki vsaj hočejo biti nepristranski, tisti, ki se hočejo sledeč resnici poglobiti malo globlje, malo bolj na široko v vprašanja in težave, ki obkrožajo človeka, pa potem iščejo pame ten izhoda iz teh težav? Tisti, ki pridejo do gotovega spoznanja, kaj je prav, kaj ni prav, pa potem izvajajo logično pametne zaključke, pa se jih v življenju držijo?!

Judovski duhovnik Silver, tu v Clevelandu, je med Julij šir om sveta gotovo taka mednarodno poznana osebnost, da se, ko gre za judovsko politiko, gotovo lahko primerja z drugim svetovno znanim Judom Ben Gurionom, rednim predsednikom judovske vlade države Izrael v Palestini. Ta Silver je šel po lastnem nagonu na študijsko potovanje v Rusijo, je tam gledal na razmere kot so, z odprtimi očmi, kar je bilo njemu lahko, ker ima razum in je imel s seboj tudi dobro voljo. Ko je prišel nazaj, je dal tole izjavo, sodb: "Ni vse zlato, kar se sveti tu v Ameriki, ni vse gnoj, slabo, kar je in se dogaja v Rusiji. Kdor bi mogel posneti vse dobro tu v Ameriki in od tam iz Rusije, bi napravil za človeštvo hvalevredno delo."

Ann Landers pošilja svoje kolone, da jih objavlja ameriški časopisi, menda kakih 450 po številu. Vsekakor gre za branje, ki vpliva na javnost, čeprav gre za vprašanja in odgovore, ki zadevajo potrta srca mladih in starih, včasih dvomljive vrednosti. Vendar: ko je šlo za kritiko Amerike in gotovih pojavov tu v Ameriki, seveda od strani tistih, ki so prišli iz Evrope, ne ravno kot zadnji in najslabši, je bil njen duh, so bili njeni možgani uravnariti v tole smer in ta kole: "Kupi si potni listek — one way —, "to se pravi izgini nazaj v Evropo in se ne povrni več nazaj v Ameriko. Je bila ta ženska ko je to napisala — dobre volje?!"

Združene države severne Amerike, skratka Amerika, danes niso več obsojene na to, da živijo izključno same zase. Čisto preprost človek točno ve, da je na primer ameriški kapital posejan in sicer zelo na gosto in zelo močno, tako v Kanadi, kakor na Japonskem, tako v Srednji Ameriki, kakor Južni. Samo v Braziliji je tega kapitala naloženega čez 50 bilijonov dolarjev. Ameriške kompanije so posejane skoraj v vseh državah zapadne Evrope, celo nekatere tudi v komunistični Jugoslaviji. Kako potegniti se nazaj v Ameriko samo? Enako je z ameri-

ško oboroženo silo, ameriško politiko in diplomacijo. Tudi v Aziji, tudi v Afriki, tudi v Avstraliji so povsod sledovi Amerike, njenega gospodarstva, splošne družbe. Menda ni treba posebnega opomina, da se vsi ti ljudje zunaj nasrkajo duha, ki tam preveva, pa ga dojamejo, če so — dobre volje. In tu v Ameriki sami?

Kakor morska kača, kakor rdeča nit v notranjosti dolgih vrvi, se vleče neprestano, pa vedno eno in isto! Če gre za kaj v kar naj bi posegla država, ali kot federacija, ali kot posamezna država te federacije, gre za takojšnji organiziran kriki, naravnost vpitije: smo v socializmu, ki se že plazi v Ameriko! Ljudje, ki so dobre volje . . . Ameriška pošta je državna. Samo pošta kot organizacija, ki razpošilja pisma, pakete, tiskovine, razne papirje, časopise, tudi blago, je v državnih rokah. Ali se ti Amerikanci, ko jim državni poštar izroči v roke katerokoli pošiljko, takoj zavedajo, da so dobili nekaj "socializirane", ali je poštar socialist, vse pošte socialistične? O ne, to pa ne!" tako si bo rekel. Potem namreč, ko se bo zbudil iz dremanja, če ne iz popolnega spanja!

Drugod po svetu, vzemimo samo Evropo, so železnice državne. Ali je komu kdaj prišlo na misel da se vozi "socialistično"? Država skrbi v svoji režiji za razna javna dela. Ali se to pravi, da se gradi socialistično? Če oddaš brzojav, plačaš, kar je treba, toda brzojav oddaš in plačaš v državnem uradu. Ali je zara di tega ta brzojav "socialističen"? Če hočeš koga nagovoriti po telefonu, greš v telefonsko govorilnico, opraviš kar si hotel, toda urad, s katerim si imel opravka, je državni urad. Ali je šlo sedaj za kako socializirano razgovorjanje, socializiran telefon?

Kakšna razlika pa je v bistvu namreč med ameriško državno pošto, ki je za nas sredstvo za obveščanje, pošiljanje novic in poročil in pa med drugimi obveščevalnimi sredstvi kot sta telefon in telefon, ki pa naj bi bila v Ameriki strogo v privatnih, kapitalističnih rokah, ker bi sicer šlo za socializirano obveščanje? Je to, to razlikovanje namreč, zunanji znak prave resnične dobre volje?!

Če si bolan, zopet vzemimo samo slučaj Evrope, in rabiš daljšo bolniško negovanje, greš v bolnico. Tam si siguren, da te sprejme uprava te bolnice, ki je seveda državna, tam boš dobil na razpolago takoj posteljo in zdravnik, to pa specialiste, za katero bolezen pač gre. Seveda tudi plačaš, veš pa koliko boš plačal, če zmoreš; če pa ne zmoreš in tudi tvoja občina nima sredstev, da bi dolg poravnala, se pač dolg izbriše. So slučaji, ko se lahko zdravši zastoni. Ameriški naseljenci so bistveno bivši Evropejci. Saj jih je samo v enem stoletju prišlo v Ameriko 40 milijonov. In Amerika ni imela takrat toliko ljudi kot jih ima danes, namreč 185 milijonov. Toda če država v Evropi poskrbi za tvoje zdravje; če ista država poskrbi za šolanje tvojih otrok, šole so namreč tudi državne, od osnovnih do univerz in drugih posebnih strokovnih visokih šol — ali je temu evropskemu bolniku, ki se je zdravil v državnih bolnicah, temu evropskemu učencu, ki je študiral na državnih šolah, prišlo katerikoli na misel, da gre za kak socializem?!

Odkar pomni svet, je šlo za dva tečaja, dva pola: za osebno korist posameznika in za korist družbe, v kateri živi. Šlo je tudi za osebno svobodo. Človek je čutil, ko je gledal na sebe: TO SEM JAZ! Družba je rekla: to sem jaz!

Najti zlato sredino med koristmi enega, to je posameznika in med koristmi družbe, za to je šlo in še gre. Samo — dobre volje je treba.

Sicer pa: slovenski naseljenci

tu v Ameriki se gotovo spomni jo zelo cvetočega združništva v starem kraju, že pod avstrijskim cesarjem, kakor tudi v samostojni Jugoslaviji. Šlo je za razne hranilnice in posojilnice, kreditne zadruge, razna konzuma, društva, skratka — mali človek se je organiziral in si hotel v združništvu s skupnimi močmi pomagati, da ga ni izžemal močan kapital od zgoraj navzdol. Vprašajmo pa se, ali je komu kdaj prišlo na misel, da je bil s tem, ko je bil član zadrug, hranilnic in posojilnic, pa tudi konzumov, uganjal kak socializem?!

Solski vzgojitelji trdijo, da je strašenje otrok z raznimi "bau bau", nezdavno in nevzgojno! Za dni, ki se bližajo, bodimo tudi v Ameriki DOBRE VOLJE in se skušajmo znati v duhu časa, ki danes plava nad vso to zemljo!

Voščila vsem rojakom

BARBERTON, O. — Hvala za Ameriško Domovino, ki jo z veseljem prebiram. Vsem, ki pri njej sodelujete, vanjo pišete in ji kakor koli pomagate, da izhaja, vsem, ki jo prebirate, voščim vesele praznike, v novem letu pa vam želim zdravja in sreče. Veliko prijateljev mi je pisalo in mi želelo vse dobro v času moje bolezni, veliko me jih je tudi obiskalo. Vsem prisrčna hvala!

Pozdravljeni!!

Josip Ujcić.

Kegljači in balincarji!

Cleveland, O. — V soboto, 23. decembra, ob 8. uri zvečer se bo vršil ustanovni občni zbor Kegljaškega in balincarskega družabnega kluba novih in starih naselencev v Slovenskem delu domu na Waterloo Rd. Namen kluba je, da se Slovenci med seboj spoznajo in pozabavamo s priljubljenim sportom. Vabljeni so tudi vsi, ki še ne poznajo tega športa, katerega pa se bodo takoj priučili, ako jim ugaja. Posebno priporočljivo je to za obilne osebe, saj se lahko pri tolikem gibanju med igro izgubi nekaj funtov na teži.

Vljudno vabimo tudi vse ženske in gospodične, tako da bomo lahko imeli tudi ženski odsek balincarjev in keglačev, kar bo prav zanimivo.

Klub bo prirejal mesečno zabavno večer, na katerem bomo lahko samo kramljali med seboj, peli in tudi zaplesali kadar bo čas za to. Vabljeni so torej vsi, balincarji ali ne, to ni važno. Na svidenje! !

Za pripravljajalni odbor

Milan Jager.

M. Simončič:

Sveti večer

Ej, otročki, li znano vam je kakšen je v hribih sveti večer, kakšna je naša božična noč . . . ?

Komaj nad zemljo razgrne se mrak,

v lučkah naenkrat ves gozd zažari,

dreve jo od biserov snežnih blesti, kot da nebo zvezdice vse so zapustile in se spustile

k nam na zemljo.

Sredi gozdiča pa majhen, ubog v mahu leži slaboten otrok

Jezušek — Bog.

Mi pa pastirčki smo, k Njemu hitimo . . . Svoje darove vsak v culici nosi; nekaj skrivaj smo jih v kašči dobili,

druge pa mati so nam podarili: platna domačega, hruški posušenih,

sladkih orehov lepo pozlačenih, da mu Marija pogače bo zvila, da ga v pleničke bo tople zavila.

Ej, otročki, kaj ni res lepo v hribih pri nas na božični večer . . . ?

IVAN PREGELJ:

Bogovec Jernei

"Lutrovec, svinje jemlje v grad."

Pred uro je prinesel sel pismo za Knaflja. Vrtar ga je spravil. Zdj se je zmisil, da bi ga oddal. Pa se je spomnil svojega sina, ki sta mu ga grajska šolala v Ljubljani. Deček je bil prišel na počitnice. Na vrtu je nastavljal pticem. Oče ga je poklical.

"Praviš, da že znaš bukovski. Daj, hlapčič, pokaži, če je res. Tole pismo preberi."

Hlapčič se je bridko prestrašil. List mu je drhtel v roki.

"Ne bereš, ne veš" je videl oče.

"Berem po tiho," je ginil deček.

"Pa razumeš?"

Deček je trpel. Potem se mu je zjasnilo v licu in je povedal:

"O Luki Knaflju pišejo..."

"Da se bo vrnil?"

"Da pride domov," je ugal bal in verjel začetnik.

"Daj sem," je stegnil oče oko po pismu. "Tega veselja za božič naj nima."

"Oče," je tedaj vzkliknil deček, "saj ni pisano, da se vrne. Pisano je, da je umrl."

Vrtar je živahno planil.

"Lej ga, bukovskega! Dobro si prebral. Nesi, hlapčič, nesi ubogemu očetu žalostno pismo. Potrkaj na vrata in lepo pozdravi, da vzdaješ mir, pa povej: Pismo od gospoda sina, gospod bogovec. Piše, da je umrl."

"Pismo od gospoda sina; piše, da je umrl," je ponovil dijaček.

Umrli... Pa ne morda iz bodilja?

Iz bodilja...

2.

"Regens et contionator, leugest, leugest," (Ravnatelj in propovednik, lažeš se, lažeš!) se je krčilo bogovcu očetno srce. A verjel je vendar, da je Luka Knaflj umrl, da je lepo umrl, da so ga s poslednjim oljem mazili, zadušitvo opravičili za njim, njegov grob blagoslovili in še njegovo zadnjo željo izpolnili, pisali očetu in sporočili, kakor je želel in povedal: "Oče! Umiram. Strašno mi je hudo po Tebi, Oče! Pri zveličanju svoje uboge rajne matere Te rotim, da spreglej. Strašno je namreč spasti! Strašno je pasti v roke živemu Bogu. Oče! Spadel si, spadel si..."

"Regens et contionator, leugest, leugest," je trpel oče in vendar moral verjeti pismu, da je za zadnjih poletnih dni vs topil v nemški Gradec mlad človek, napil se bo dolgi poti, nočeval z razbrzdanimi drugovi in pijan oskrnil Marijino znamenje. Kmetje so ga natepli. Polmrtvega in mrličnega ga je pobral sluga novih menihov in ga prinesel v kolegij. "Pred postavo nadvojvodovih smo ga skrili," je pisal novi menih, "da ga ne bi zaprl in sodili, zakaj smilil se nam je mrtvec, ki ni hudoben, le zapeljan. Nismo smeli pisati, da živi. Tajili smo ga. Sam je spoznal našo dobro misel in jo hvalil. Ko je malo okreval, je prosil knjig. Dali smo mu njegovih..."

"Leugest, novi menih, leugest," je besnel bogovec. Ni verjel. A še je bral:

"Ni jih bral. Po neskončni božji dobroti se je zgodilo, da jih je vzel in vrgel v ogenj in so vsi sveti očetje videli in rekli: amen."

"Vzel bom in vsi sveti očetje bodo videli in rekli: amen!" je zahropel bogovec in vrgel pismo med goreča polena. Potem je ubito omahnil za

mizo in pil iz vrča do strašne bolnosti.

"Kje je vrh? Kje je drevo? Obesil se bo človek in bo visel nad grobom kakor krizamniki nad posteljo. Nihče ga ne bo snel v gluhoti. Drob se mu razspe in potoglava dušica bo izstopila v mraz in temnice pred nenavidnega, pred močero, pred jahača, ki je pojal brez nehanja, prekleti, trikrat krgavi, iz ure spočetja do zanke pasu..."

Bogovec je vstal. Iz pijače mu je vzrastla žalost obupanec v blodno željo: ubiti se, umreti. A ne na veji. V lajnu in hotljivosti pri nečedni obnoži pod kopjem jeznege Pinehasa...

Bogovec je vstal na pot, da bi šel mimo ribnika po močadi do treh brez, od brez čez breg v košenine pod Belo. Zablodil je v gozd in noč, ki ga je prehitela; noč mu je vzela pot. Do jutra je blodil v temi. Lajavi psi in nedeljski zvon od Suhe so mu proti jutru povedali domov. Od Kranja so prihajali evangeljski. Bogovec se je ovedel, da mu je vstopiti v molinico in jo zapreti, kakor je želel baron Nikolaj.

Pesem srenje je prosila: "Gott Vater, Son vnd heylger Geyst, Eyn wahrer Gott du bist vnd heyst! Gib hulf vnd Trost ynn yeder Not,

Hilf vns zum leben aus dem Tod."

(Bog Oče, Sin in sveti Duh, pravi in edini Bog! Pomagaj in potolaži v vsaki sili in pomagaj nam k življenju iz smrti).

Pesem srenje je ugasnila in le šum nahodnih pljuč prehlajenega in nadušljivega mestjana je trgal molk. Takrat je spregovoril bogovec:

"Brez števenja potov sem krotro modro govoril in učil in blaznil, da vam govorim iz Duha. Pa nisem vedel, da golčim iz mesa. Šele to zadnjo uro so mi spadale luskinke z oči, da vidim in zares bogujem iz Duha. Vzdajem vam besedo iz Duha."

Beseda se mu je utrgala, misel je utonila. Ni vedel, kako bi žalil. Le svojo lastno bolečino je imel. Kakor kralju (Savel) mu je bilo, ki so mu znamenja molčala in ni Bog maral ne za dim, ovnov ne kri bikov ne molitve bogovcev.

"V toge me je dal Bog, v kamenje in tolčo nameril mi pot. Krotro težka je roka Njegova. Poja v temnice, ne da ne videti ne vedeti. Zakaj? Ali nisem imel vere, da bo moje nebeško tovarštvo iz besede čiste, vojnice in varšice od zlahte do zlahte, iz besede, ki se ne bo razšla in bo razsvetlevala ves voljni svet? Kaj mi je iz vere? Kragulju pekenskemu so podrastle kreljuti, pažli so hudiču podrastli za rop. Sovražnim, nenavidnim, ne meni, je dal, da so jim pribivale sile in so me pojali v vršo in mrežo kakor ribo polzečo. Bojcem, ne pak meni, je dal, da so me vezali s potami in lanci, da so me lovili s pretežno besedo, prinaredni, da umorijo život in porobijo s svečenjem."

Teško je vzdihnilo iz srenje. Kakor kovaški meh je gnalo nadušljivega. Bogovec je tožil bridkeje:

(Dalje prihodnjič)

"Po moji nikar!"

"Pri tej moderni godbi človek res že ne ve več, na kateri nogi naj bi plesal!"

"Vsekako bi prosila, da ne po moji!"

Joliet, Ill. — V božični dobi smo. Vse je okrašeno z božični mi okraski. Ulice, trgovine, razne stavbe vse izraža s svojimi božičnimi barvami, da svet pričakuje proslavljanje spomina na Rojstvo Gospodovo, ki ga obhajamo kristjani na sveti večer, v sveti noči in na sveti dan. Ko kristjani gledamo na vse to, čutimo v svojih dušah in srcih diha in objem neke blažene milobe, v katere objemu smo vsi prevzeti, neke dobre volje in razpoloženja, kakor v nobenem drugem času leta. To nam prinese edino božič vsako leto z njegovim spominom na Rojstvo Gospodovo. Res blaženi čas je — božični čas, na katerega perutih se vozi in plava dobra volja, ki te dni objema in poljublja svet in vse, ki so dobre volje. V tem duhu vsem vesel in zadovoljen božič!

* V NAŠI CERKVI SV. JOŽE. FA bomo zopet proslavili božič Rojstvo Gospodovo, kar se da slovesno, kakor vsako leto. Prišli pod spretnim vodstvom pevovalca g. Rozmana, bodo oskrbeli petje za božični praznik, katero je vsako leto najlepše izmed vseh v našem mestu. Yes, božične praznike obhajamo vsako leto pri sv. Jožefu lepo in slovesno — tudi letos bo lepo v vseh ozirih!

* ZLATO POROKO sta obhajala pred kratkem v naši naselbini Mr. in Mrs. Matija P. Terdich, Sr. ki biva na 1118 Highland Ave. Jubilej zakonskega življenja sta slavljena s svojimi sorodniki in prijatelji proslavila z zahvalno sv. mašo v cerkvi sv. Jožefa. Nato so imeli družinsko kosilo v našem parku sv. Jožefa. Slavljenca sta se poročila v naši cerkvi sv. Jožefa pred 50 leti. Bilo je to 14. novembra 1911 in poročil ju je tedanj zdej pokojni č. g. župnik John Kranjec. V zakonu se je jima rodilo šest otrok, pet sinov in ena hčer. Mr. Terdich je dolgo let delal za Public Service Company. Zadnjih sedem let pa živi v pokoju. Jubilantoma naše čestitke in še mnogo let zdravega in zadovoljnega življenja!

* TO IN ONO OD NAS IN OD DRUGOD. — Urad, ki upravlja Illinois Waterway, to je plovbo po kanalu, ki gre skozi naše mesto, je objavil te dni zanimivo poročilo, kolike visoke količine raznega blaga in industrijske proizvodnje se prevozi na parobrodih po kanalu sem in tja. Iz Chicage in raznih drugih krajev se prevozi po kanalu več kakor

15 milijonov ton mesečno proti jugu v Mississippi reko in potem v mehiški zaliv in odtam na atlantsko morje. Gori proti severu pa zopet prihaja razni tovor, kot rude, premog, žito in drugi tovor. Kanal je važna tovarna pot za premmno izdelke in blago. Promet še vedno narašča in pravijo, da so v načrtih nove nadaljne poglobitve kanala na gotovih mestih. Plovba po kanadu in ugodnost za pošiljanje blaga in raznega tovora po vodni plovbi daje vsem mestom in pokrajinam ob kanalu in Illinois reki veliko važnost. Veliko raznih industrijskih tvrdik namerava v prihodnosti graditi svoje tovarne v bližini te vodne poti.

* KONGRESMAN NOAH MASON, ki zastopa naš 15. kongresni distrikt države Illinois, ki je bil že trinajstkrat izvoljen v urad kongresmana in je v teh njegovih trinajstih terminih kot politik že marsikaj skušil in se mnogo naučil, se zna brezdvomno kot politik dobro sukati na svojem mestu. Malo sposobnost, malo starost in spoštovanje do iste, mu je vsakokrat pomagalo do izvolitve. Zdj pa, ko v Illinoisu preuravajo kongresne distrikte in bodo iz 25 distriktov naredili le 24, to je en distrikt manj, bodo pa nekatere meje distriktov malo razširjene, nekatere zožene. Do tega je prišlo, ker v zadnjih 40 letih se je prebivalstvo v nekaterih krajih pomnožilo, v nekaterih pa tudi skrčilo. Temu vzrok je preselevljanje, ker ljudje se pač selijo za kruhom v druge kraje, kjer odpirajo nove tovarne in to in ono in okrog velenest rastejo nove naselbine kakor gobe po dežju. Vsak kongresni distrikt pa mora imeti le toliko število prebivalcev, za katere izvolijo volilci istega distrikta svojega zastopnika, kongresmana v zvezni kongres. Naš 15. distrikt bo na nekaterih straneh in koncih malo preurejen. In to bo seveda predručilo tudi položaj kongresmana, namreč da bo na na nekkih koncih zgubil volilce, na drugih pa mogoče pridobil, ali jih bo pa kandidat iz poprejšnjih mej drugega sosednega distrikta. In take reči delajo politikom včasih sive lase, če jih že nimajo na svojih glavah. Našemu kongresmanu to seveda ne dela skrbi, saj jih ima že nad "osemdeset," kaj mu naj zdaj delajo skrbi še sivi lasje?

Zato je, kakor pravi neko poročilo izjavil, da če mu ne bo treba "ronati al large," to je za preveške prebivalstva nekaterih distriktov, če ti preveški skupaj štejejo približno število za en distrikt, take distrikte zastopa kongresman "at large." V izvolitev "at large" menda dosti naš kongresman ne upa, da bi zmagal. Zato je dodal k svoji izjavi, da če ne bo "ronal" za tak položaj, da to ne pomeni, da bo dal za vedno slovo zvezni prestolnici Washingtonu. Kaj še! Noah se je Washingtona tako privadil, da če ne bi šel pogosto tja gledat, koliko je tam ura, da bi mu ne bilo za obstati. Tam bom, je dejal, malo "lobista"

igral, ali kaj drugega. Washingtonu ne bom kar tako rekel "gud-by!"

Ob neki drugi priliki je pa dejal: "Če ne bo "ronal" prihodnje leto za izvolitev, bom pa sedel in pohajkoval okrog..." Njegovi prijatelji v Washingtonu, ki pa poznajo Masona od vseh strani pa pravijo: "We will be like this when we will see it!"

* SVOJE VRSTE SLUČAJ. — Pred več tedni, menda še v septembru sta v državni kaznilnici "Stateville Prison" poiskusila pobegniti na svobodo 57 letni Jack Colvin in 36 letni L. Dola-towski. Prvi iz našega okraja, drugi iz Chicage, kjer je takih ptičev na pretek. Kaj sta pa zagrešila?

V glavo je njima padlo, da zunaj na svobodi je lepše dihati in živeti, veliko lepše, kakor pa v kaki kaznilnici delati pokoro za za taka "dobra dela," katere sta preje vršila, ko sta bila v svobodi. Colvin je sedel v ječi že od leta 1954 radi takih "čednosti," ko je rad segal po stvarih, ki niso bile njegove. Dala-towski pa je delal pokoro od leta 1956 naprej v kaznilnici za štiri rope, kakor pravi poročilo. Dva "svetnika" torej. Prvi je bil nagrajen za njegova "dobra dela" od 1 do 10 let ječe, ki bi se imela kmalu končati. Drugi pa od 5 do 15 let ječe za obtožbe ropanja. Prvi bi bil letos v novembru že oproščen, kakor omenja poročilo. Pa na vse to ta dva "junaka" menda nista mislila. Ampak sta na 1. septembra opravljala neka dela in pri tem sta opazila, da je na dvorišču prazen avto, kateri je pripadal nekemu stražniku kaznilnice. Gledajoč lepi avto sta na enkrat prišla do misli, da bi se bilo lepo v tem avto odpeljati ven v svobodo iz hiše pokore. Tako sta storila. Imela sta srečo, da ju ni nihče zapazil, ko sta lepo "pobožno" zlezla v avto in istega poglala v dir. Sele potem so zapazili tisti, ki bi morali to zapaziti že preje, da se je nekdo podal v tistem avtu na "izlet." Zapiškale so sirene in sledila je dirka.

Padla sta zopet v roke tistih, ki take tiče, ki ne znajo živeti tako, kakor to predpisuje poštenost, dostojnost in pa življenje

dostojnega človeka in postavili so ju pred sodišče, ki je oba nagradilo za njun poiskus oditi iz življenja v "Stateville" preje, ne go bi njima to dovolil in odprl vrata tamkajšne državne ustanove za take tiče določeni vrtar, na nadaljno prosto stanovanje v "Stateville" za dobo od 1 do 10 let. To se pravi, če se bo-lepo obnašala ju znajo v dobi med 1 do 10 let enkrat izpustiti, to je če ne bosta zopet poizkušala n svoj način oditi v prosti svet.

Tako je. Skozi take šole morajo taki tiči. Ječe in vse kar trpi v zvezi s tem pa je ljudsko breme. Davkoplačevalci moramo kriti vse to. To pa ni vredno smeha, kadar radi takih zadev zaboli v žepu.

Kako prav je povedal in prav zadel s svojo besedo Bobenčkov Tone, rodom neke iz Zužemberske okolice, ki je svoj čas "kranjski brinovec" kuhal v Jolietu in prodajal po vsej široki in dolgi Ameriki, ko je ob neki priliki dejal:

"Fantje, saj svet je lep in okrogel, samo ko bi ne bilo na njem toliko lumpov in falotov!"

Vsem želim prav vesele in zadovoljne božične praznike in vse najboljše v novem letu.

Tone s hriba.

Gvinejski preds. Toure očita komunistom zaroto

CONACRY, Gvin. — Gvineja je bila tista nekdanja francoska kolonija v Afriki, ki je prva pretrgala vse zveze s Francijo in jo je De Gaulle radi tega vrgel iz francoske skupnosti. Gvinejski predsednik se je maščeval nad Francijo s tem, da je odkrito presedlal med komunistične sopotnike. Moskva ga je radi tega nagradila s precejšnjimi podporami.

Sedaj je Toure oznanil, da so komunisti ustvarili med gvinejskimi študenti posebno tajno organizacijo, ki je hotela izvesti v Gvineji pravo komunistično revolucijo. Toure je prišel načrtu pravčasno na sled in zarotnike polovil. V svoji izjavi trdi Toure, da niti zarote vodijo po velikih ovinkih v poslanstvo neke države za železno zaveso.

Koliko je v izjavi predsednika Toureja resnice in koliko je fantazije, se še ne da dognati.

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Carst Memorials
Kraška kamnoseška obrt
15425 Waterloo Rd. IV 1-2237
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV

V blag spomin
ČETIRTE OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENEGA SOPROGA, SKRBE
NEGA OČETA IN STARE
GA OČETA

Louis Strnad

ki je v Gospodu zaspal dne
21. decembra 1957

Truplo Tvoje pod gomilo
štiri leta se počiva,
Duša Tvoja v večnosti
rajsko blaženost uživa.

Luč nebeška naj Ti sije;
v mislih naših si vsak čas.
Srce naše zate bije,
Ti pri Bogu pros' za nas.

Ti se ga Gospod usmili,
Ljubi Jezus Ti mu daj
rajski mir na vekomaj!

Tvoji žalujoči:

PAULINE STRNAD, soproga
MARY, hči — LOUIS, Jr., sin
JOHN ZGONC, zet
VNUKI in VNUKINJE

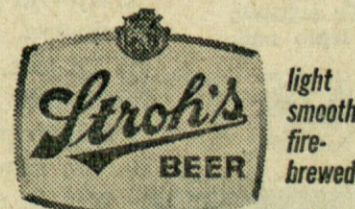
Cleveland, O. 21. dec. 1961.

The Stroh Brewery Company, Detroit 26, Michigan

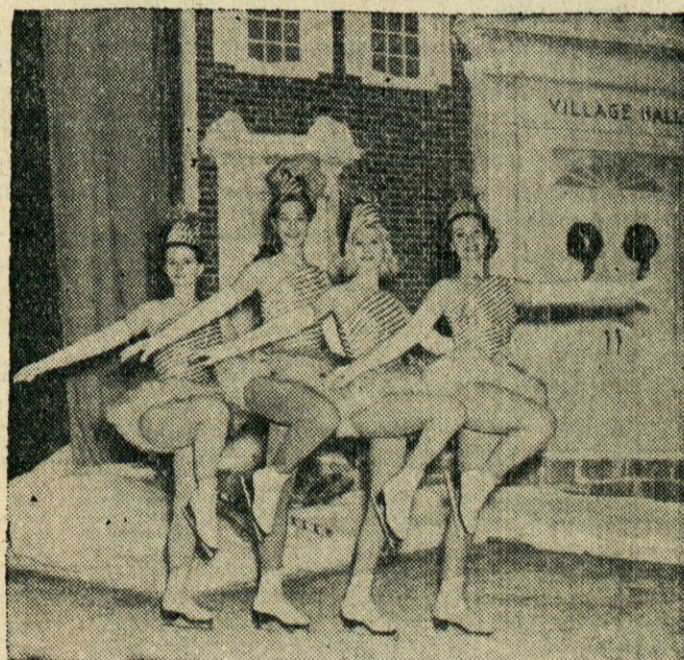
**Sezonsko
najboljše**

Praznični čas je čas, ko serviramo najboljše... Stroh's... z ognjem varjeno za pristno ugodje. Pripravite se na srečne, praznične obiske vaših prijateljev in sosedov. Imejte pri roki zaboj Stroh's piva. Vedno prvovrstne kakovosti... po pri-
fjubiljenih cenah vsepovsod!

AMERICA'S ONLY FIRE-BREWED BEER

NA VSE NACINE — Manhattan Savings Bank je za božič spremenila vso svojo večjo v vasico z drsališčem, cerkvo in domovi. Na ledu nastopajo štiri mlade lepote, kot jih kaže slika.

Stanko Majcen:

Svela noć

Zalostne so točilnice po predmestjih, žalostne točilnice v mestu. Stojte v njih ljudje, ki si ne upajo sesti za mize, da ne bi bili "v krčmi", če bi jih doma prijetele žene, kje da so bili. Niso bili "v krčmi", če so bili v točilnici. Štedijo in ne vedo za čim; računajo in ne vedo za koga. Točjak in točjak pa jih zaničuje, ta, ker poznata tajne nagibe takega ravnanja...

Gostje se gledajo nezaupno; vsak ima isto misel v listnici svojega srca: toliko smem izdati, da se ne bo poznalo, tako dolgo smem izostati, da ne bom sumljiv. In trdi so drug za drugim, govornica jim ne steče zlahka, rajši se sprašujejo in si odgovarjajo iz krmežljivih oči, ki pa niso vedno krmežljive...

O, poznam te, pravičnik s Prul, deco pretepavaš zaradi manj dobrega reda v spricvalu, sam pa se ugrezaš v lužo, ki jo ti sam poznaš, ki ti sam zanjo veš...

Poznam te, dedec sivobrati, s čelom, kot da si profesor primerjujočega veroslovja; tvoj poklic je vohunstvo, tvoja vera denuncianstvo, in kar primerjaš, so tvoja prizadevanja na tem ogabnem torišču z uspehi, ki jih dosežeš. Žena heroj — se te še ni našla. Bog nebeški ji je dal za doto herojski želodec...

Poznam te, sedmi junak izza sedmega ogala, ki mečeš krepelca "nadebudni" družbi pod noge, ker te ni hotela razumeti; namenil si bil svojo hčer "visokemu" življenju, in zdaj je — odklonjena — plen ceste. Le brusi pete, le polni predale policajem, sladka ti noč in vedro jutro — opeharjeni zvodnik!

Pripeljal je bil v to družbo strahopetecv in okrutnikov v eni osebi človek, kaj vem od kod, psico na vrhvi, gibko, prijazno stvar s smrčkom, črnim in svetlim ko demant. Kot da se je skotila šele včeraj. Žival upira svoje svetle oči zdaj v tega, zdaj v onega in — čudo prečudo — mahoma jih vse ogreje zase.

"Lej ga no, še kaj takega je mogoče med nami."

"Tačke pa kakor srnje..."

"Še liso nosi na zadnjici namesto repa..."

"Krivi se ti v križu kakor prava srna..."

"Laja pa že ne, kakor bi lajala, ko je srna..."

Človek z vrvice mora pojasniti, kje je psica rojena, iz kate-re roke jo ima, od kdaj, koliko je stara, kaj žre, ali je že bila sparijena, in kar je še takih vprašanj, strokovnjaških in nestro-

kovnjaških, pustih ko sama kinologija.

Zunaj pa mete zima, s sto metlami pometa zimska noć ceste, poti in hodnike, da cestne svetilke kar plešejo. Na enajst gre ura, in še se vejavica ni premislila. Zvezde se skrivajo za mrakom, ki tišči na ulice in trge kakor ogromna vreča, natlačena s strahom in grozo. Snežinke naltavajo iz te vreče in še bodo naltavale, zakaj vreča nima dna.

Srečna, blažena noć: kdor se je sam v sebi našel in umiril, je doma in opravlja, kar mu je naložil Bog še to pozno uro kot bridko ali sladko dolžnost, po točilnicah slone samo ljudje, ki ne vedo kam s seboj in svojo žalostno usodo nosijo popisano na obrazu...

Nedolžna psica jim zmečha poteze, odurne, odbijajoče obraze približa drugega drugemu.

Star prihuljenec, znan po svojih čednih poslih, jo vzame celo v naročje.

"Ampak nekaj ji bo treba dati za pod zobe. Živalca je gladna."

Sosedje tekmujejo, kdo bo z lepšimi besedami iz kuharice izmamil pest govejih kosti, ki se jih morda drži še vlakno mesa.

Papir je na podu, kost na papirju, in vse gleda, kako si bo žival privoščila poklonjeno večerjo.

"Kdor bi ji zdalje stopil na tace — gneča pa taka — njemu zavijem vrat..."

"Usmiljeni Bog, saj vidite, da imate živalico pod nogami, ali ste konj?"

Trd rdečenosec se skloni nad pasjo večerjo, ker mu je preveč, da se mora pes iztegovati k tlom: na papirju mu podrži ostanek večerje tik pod gobec. In pripoveduje:

"Na dvorišču smo imeli ščene, leto staro, z belo liso na prsih, z belimi kosmiči naškropljeno preko smrčka, ušes in vratu... Poginilo je od mraza. Take ljudi bi poslal v Sibirijo."

"Če bi zopet prišel na svet," zatrjuje drugi, "bom gojil pse in še sam se bom popsetil. Ne bo me škoda; na boljšem bom, kot sem zdaj. Vsaj rok si ne bom mazal, ne duše skrunil..."

"Koliko dam zanj," vpraša tretji, "da ga ponesem domov in ga posadim sredi sobe na preprogo vsem njim v dar, ki sploh ne vedo, kaj je žival v stvarstvu božjem, da je sosed duši in varuh srca? Da to je žival v stvarstvu, to je njeno poslanstvo, in kdor te govorice ne razume, ni ti ne zasluži, da bi lajal..."

Od zunaj pritiska zimska noć na okna in na vrata, zdi se, kot da ji je zamesti vsa pota in vse sledi človeškega življenja in hotenja na tej zavrženi zemlji. Nebo se niža čedalje bolj, ulice ostajajo ožje in ožje...

Komaj so se bila odprla vrata, sta stala pred njimi dva, kdo ve, ali med seboj povezana s svetimi vezmi, ali le speta po naključju, kakor se v zimskem vetru snežinka prime snežinke.

On se je tresel od mraza, sploh je bil brez vrhnje suknje, nekako odtrgan, kot da so ga bili neusmiljeni ljudje iznenada pahnili v noč, kakor je bil. Meketal je neumljive besede, pogledoval goste, kot da nekoga išče med njimi, in v nemi beži sklepal premrele prste. Ona je bila mirna, da ne rečem slovesna; velika ruta ji je zakrivala glavo, rame, roki in visoko naraslo spodnje telo. Še čudno, da je s takim telesom mogla hoditi. Stala je tiha in dostojanstvena, odeta s kraljevim plaščem bližnjega materinstva, in njenih oči pogled je bil tam, kjer so se od čevljev okoli stojećih scejale mlake stopljenega snega v eno samo veliko mlako sredi med njimi.

Vse je umolknilo, še pipe za točilno mizo so prenehale teči,

in o psici nihče ni vedel ničesar več povedati.

Nekaj novega, neprijetnega, kakor mraz tam zunaj dušo in srce spreletavajočega, je objelo zagreto družbo.

Nov državljan išče prostora med ljudmi — kdo mu ga bo dal?

Se preden je premrazeni mož odrl usta — od nje se ni nihče nadejal pojasnila — so vedeli vsi:

Išče se stanovanje — če le mogoče brezplačno, pa najsi bo tudi samo kuhinja ali kot v kuhinji, da žena spravi na svet, kar na svet mora. Kje je srce, ki bi se spozabilo, ki bi se hotelo strmoglaviti v ta prepad?

Čevljarski mojster Niko je naglo zvrnil ostanek četrtinke: "Če ju pripeljem k svoji, ki resda ima kuhinjo za dve, pa čeprav je soba kabinet — me zmlinči in jutri se lahko iščem, če me še kaj bo..."

"Ni treba, da smo brezsrčni, položaj ni zavidanja vreden, ampak naprtiti ženi ob takem času gosta, ko niti ne veš, ali si ji dobrodošel ti sam, bi bilo vendar od sile..."

Tretji je menil dobrodušno: "Posodil bi jima kot, ki ga imam odveč, ampak kaj bo ponoči? Sami smo in kdo bo tekla po babico?"

Nekdo je naročil skodelo čaja za ženo, in ko je bil čaj nared, ji ga je celo ponesel k ustom.

"Daj, ogrej se, žena, od koder že si; kako bo dalje s teboj, je v božjih rokah. V trdih pesteh smo vsi, kar nas je tu, privoščimo si samo na oči, kar si privoščimo; doma nas čakajo pestunje, take, ki pestijo ne pestujejo... Boj se jih, nesrečna žena, kakor se jih sami bojimo. Saj jih poznaš, kakšne so. Nemara si sama taka..."

Žena je popila čaj na dušek, mož se je še dvakrat na mestu prestopil, potem pa sta se obrnila, odprla vrata in prekoračila prav v noč, v viharo zimsko noč drug za drugim, mož prvi, žena za njim...

Čevljar Niko je ustavil sosedovega hlapca sredi najživahnejšega razgovora, ko sta se iz točilnice vračala vsak na svoj dom po skupni, le za silo utrti gazi. Ustavil ga je, da bi si ob njegovi pripalil poslednjo cigareto.

Roka mu je drhtela, glas se mu je ustavljal, in suniti ga je moral skozi grlo, da ga je spravil iz sebe.

"Čuj, Joža, pa ali ni nocoj sveta noč? Močno se mi zdi, da je..."

"Bo, bo, saj imamo dva praznika zapored, in noč pred prvim je sveta noč..."

In — zastrmela sta drug v drugega in nista vedela, zakaj strmita in kaj sta si prav za prav hotela povedati v tem čudnem trenutku.

Veter je zatulil čez strehe in vsipal rešeto snežink po ulici, ponočnjakom za vratove.

"Eh, da se le spi," je Niko zamahnil z roko, kot da se brani nadležne misli, in je odprl vrata temnega dvorišča.

"Da se le spi, nesrečo pa... zunaj pusti," se je domislil hlapec nekake rime, nekakega stiha, kdo ve od kod in je takisto zavrtel ključ v vratih.

Burja pa ni odnehala, zdelo se je, da narašča od ure do ure.

Igra na srečo некоč in zdaj

Dandanašnji je po svetu le nekaj dežel, kateri zakoni ne preprečujejo kockanja kot sredstva za pridobivanje gmotnih koristi. Res je, v mnogih deželah delujejo tajne igralnice, zlasti na Bližnjem in Srednjem vzhodu ter v južnoameriških deželah, vendar lastnike teh igralnic in goste v njih preganja policija, včasih pa tudi Interpol.

Skoraj povsod po svetu pa se je razvila druga oblika igre no

srečo, tista, ki jo država dovoljuje in v mnogih primerih tudi podpira, ker tako zbere sredstva za določene javne koristi. To je loterijo na Hrvatskem in v Slaviji, ki se je razvila iz pradavnih oblik žrebanja, kot so ga poznali Skiti, Kelti in Germani. Zgodovinski zapiski povedo, da so celo mnogi rimski cesarji uporabljali loterijo za "ozdravljenje" državne blagajne.

Loterija v sedanji obliki se je začela sredi šestnajstega stoletja na Nizozemskem in v Franciji, kjer so jo uvajali trgovci, da bi prodali blago, ki sicer ni našlo kupca. Iz blagovne loterije se je razvila denarna, in sicer najprej v Angliji, potem pa v Avstriji in postopno v drugih deželah.

Kolikar je znano, so organizirali sredi osemnajstega stoletja loterijo na Hrvatskem in v Sloveniji, takratnih avstro-ogrskih pokrajinah, zanimiva pa je tudi "ilirska loterija" ki jo je leta 1810 organiziral v naših krajih Napoleonov maršal Marmont. Zlasti v povojnih letih se je po

KLASIČNE FRIZURE — Dekleta na sliki kažejo ženske frizure, ki so bile v času Cezarja in Kleopatre v navadi na Grškem, v Lidiji, v Galiji in drugih deželah Rimskega imperija. Nastopajo v filmu "Kleopatra," ki ga snemajo v Rimu.

DRUŠTVENI IMENIK

Veliko posameznih društev ima v našem listu seznam svojih uradnikov, čas in kraj sej. Te sezname priobčujemo po enkrat na mesec skozi vse leto proti plačilu \$12.

Društvom, ki imajo mesečni oglas v tem seznamu, objavljamo brezplačno tudi vabila za seje, pobiranje asessmenta in druge kratke vesti. Dobijo torej za \$12 dosti koristnega.

Vsem društvom priporočamo, da na letnih sejah odobre letni oglas v imeniku društev Ameriške Domovine in si s tem zagotovijo tudi priložnost za brezplačno objavo društvenih vesti in novic.

Lepo božično darilo!

Ali imate sorodnika, prijatelja ali znanca, ki ne dobi še Ameriške Domovine? Dajte, osrečite ga za Božič in mu naročite Ameriško Domovino. Boste videli, da mu boste zelo ustregli.

Ako to storite, bomo novemu naročniku mi poslali lepo božično karto obenem z božično številko ter ga obvestili, da mu Vi poklanjate naročnino kot Vaše božično darilo. Izrežite spodnji kupon in priložite denar za naročnino obenem z natančnim naslovom novega naročnika.

KUPON

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

Prosim, da pošljate Ameriško Domovino kot moje božično darilo na sledeči naslov:

Ime

cesta

mesto in država

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime je

Moj naslov je

mesto in država

Če koga avto povozil

Neki avto je v velikem diru nekoga povozil. Gospod v avtu je rekel vozniku: "Ustavite avto in pojdete pogledat, koga ste povozili!"

Voznik pa je odgovoril: "To bi bilo pač prazno delo! Saj bomo itak lahko brali v časopisju! Vozimo dalje!"

Kupite vino za praznike pri POMPEI

- Ohijsko in kalifornijsko vino
- Šampanjec
- Likerji
- Domače in italijansko vino

Za najboljša vina kličite ali se oglasite pri

Pompei Winery

3990 E. 89 St.

DI 1-3185

Božični prazniki so najlepši,

če je stanovanje lepo, čisto, prenovljeno. Še je čas. Pokličite nas, bomo prebarvali Vaše sobe po želji. Proračun brezplačen, vsi nasveti neobvezni za Vas.

Izposojamo "steamer" za odstranjevanje stenskega papirja.

TONY KRISTAVNIK, Painting & Decorating

UT 1-4234

NE 1-0965

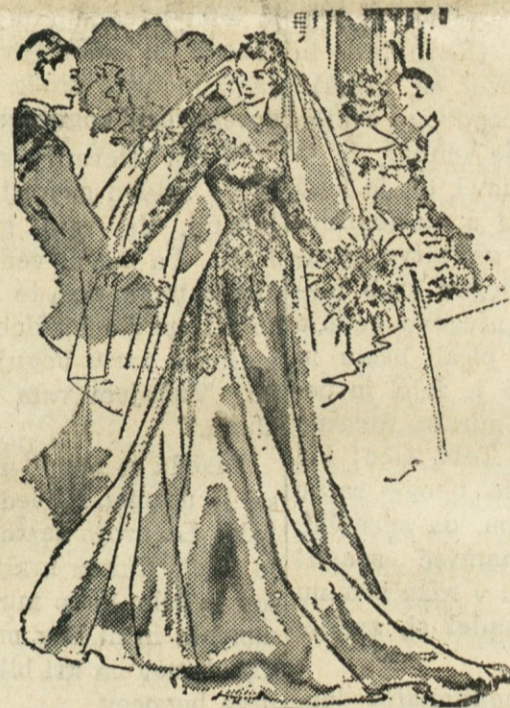
EUCLID POULTRY

V zalogi imamo vedno očiščene piščance, na kose zrezane, popolnoma sveža jajca ter vseh vrst perutnino. Pridite in si izberite!

HOWARD BAKER

549 EAST 185 STREET, EUCLID

KE 1-8187

Draga nevesta!

Poročni dan naj bi bil najsvetejši, najveselejši in najlepši dan Tvojega življenja.

Poročna vabila, s katerimi boš povabila k temu velikemu dogodku svoje sorodnike, prijatelje in drage znanca, so največje važnosti.

Poročne predpriprave zahtevajo ogromno časa in skrbi.

Pridi k nam in izberi poročna naznanila iz pravkar dospelih najnovejših katalogov, najmodernejših vzorcev, oblik, papirja in črk.

Naše cene so zmerne, postrežba uslužna.

Na svidenje!

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave.
Cleveland 3, Ohio

V blag spomin

OSME OBLETNICE SMRTI
LJUBLJENEGA SOPROGA
IN OČETA

Frank Benigar

ki je umrl 21. decembra 1953

Kako smo srčno Te ljubili,
bil najdražji si zaklad,
prehitro smo Te izgubili,
bilo je konec lepih nad.

Zalujoča:

SOPROGA in SIN

Cleveland, O., 21. dec. 1961.

Issued Every
Thursday
for the Yugoslavs
in Wisconsin
•
Tedenska priloga
za Slovence v
Wisconsinu

O B Z O R

THE WISCONSIN YUGOSLAV OBSERVER — AFFILIATED WITH THE "AMERICAN HOME" DAILY

Address
411 Commercial Street
•
PUBLISHER
FURNISHING
COMPANY
Marica K. Staut,
Publisher
819 So. 5th St.
Milwaukee 4, Wis.
Tel. Mitchell 5-4373

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO
LETO ZELI VSEM ČITATELJEM KOT TUDI
NAROČNIKOM AMERIŠKE DOMOVINE
IN OBZORA

MRS. RADO STAUT

Sem in tja po Milwaukee

V nedeljskem oznanilu fare sv. Janeza Evangelista 17. t. m. je natisnjeno sledeče: "Tudi letos bomo imeli silvestrovanje ali čakanje novega leta. Že sedaj sprejemamo rezervacije za ta zabaven večer. Vstopnina je \$3.50 za osebo. Vstopnica da pravico do proste pijače — piva, domačega vina, sode, večerje, (ki jo bodo servirali okoli pol dvanajste ure zvečer) in plesa. Porabite lepo priliko, da dostojno in brez glavobola pričakate novo leto!" — Upamo, da se bodo rojalci radevolje odzvali temu vabilu ter prečuli večer starega leta v krogu starih in novih prijateljev in znancev ter pokram-

ljali o "prejšnjih starih časih, ko je res prav lušno b'lo..."

Maše pri Sv. Janezu Ev.: Na Sv. večer bodo ob 11:30 začeli prepevati v cerkvi božične pesmi, sv. maša bo popolnoči. Na Božič bodo sv. maše ob: 7., 8., 9., 10. in 11., na Novega leta kot običajno ob nedeljah.

V cerkvi Matere božje v West Allisu bodo maše na Božič: popolnočnica (cerkev bo odprta ob 11:30 zvečer, maša se prične ob popolnoči), na božični dan (v ponedeljek): ob 6:00, 5:45, 7:30, 8:30, 9:15, 10:00, 10:45 in 11:30 dopoldne.

V soboto 16. t. m. je umrl stari naseljenec Rudolf Marolt s 1512 S. 53. St., star 73 let. Pokojnik zapušta soprogo Frances, sinove Fredija, Viljema, Antona in Edwarda, v starem kraju pa sestro Terezijo Marolt. Pogreb se je vršil iz Ermenčevega pogrebnega zavoda v cerkev Matere božje (West Allis) na Holy Cross pokopališče. Pokojnik je bil član društva Marije Pomoči Kristjanov št. 165 KSKJ in društva št. 3 JPZ Sloga. Naj počiva v miru in preostalih naše sožalje!

V petek, 15. t. m., je umrl 72 let stari Andrew Chandeck, brat Antona in Louisa Chandeck v West Allisu in Franceta in Martina Čandeka v starem kraju. Pogreb se je vršil iz Ermenčevega pogrebnega zavoda na Good Hope pokopališče. Naj počiva v miru!

Slovanski inštitut tukajšnje Marquette univerze je priredil v četrtek, 14. dec., v svoji dvorani koncert slovenskih božičnih pesmi. Poleg Poljakov in Hrvatov so nastopili tudi Slovenci. Cerkevni zbor od Sv. Janeza Ev. je pod vodstvom E. Majheniča zapel: Božično pesem, Božje dete, že počiva vsa narava, Slavo Bogu in Sveta noč. Zbor in pevovodja sta bila deležna obile pohvale.

Skupina v narodnih nošah je predstavila "slovenski sveti večer." Po zvočnikih je navzočim pojasnjeval nastop visokozvočnik John V. Staut, še isti večer je nastopajoče povabil kolegij sv. Bonaventure v Racine. Nastopajoči so se odzvali in program ponovili 17. decembra v splošno zadovoljstvo študentov in vodnikov šole.

Preteklo nedeljo je imel v slovenski dvorani pri Sv. Janezu E. lep "Božični program" mladinski zbor sosednje češke fare sv. Venceslava. V šolo te fare hodi tudi več slovenskih otrok.

Previden!

Žena: "Zakaj pa ti vedno pri oknu stojiš, kadar pojem?"

Mož: "Zato, da me sosedje vidijo, ker sicer bi mislili, da te tukaj preteparam!"

Nikolaj Gogol:

Sen bednega sina puslinje

Bednemu sinu pustinja se je sanjalo: Na Sredozemskem morju mrgole otoki, pokriti z zelenimi gaji. Cimet, vinske loze, smokve majejo veje, z medom oblite. Stebri, deviško beli, se vrste v krogu, v razkošnem somraku dreves. Marmor, ki ga je čudovito dleto oživilo, diha strast in se sramežljivo naslaja ob prekrasni lepoti svojih oblik. Bakhantije, ovire z grozdem, trsi in čašami v rokah, so se ustavile v šumnem plesu. Zreci, mladi in vitki, z razmetanimi kodri, so kakor navdahnjeni razprli črne oči. Piščali trstenice, cimballi, svirala migljajo, ovita z bršljanom. Ob Rodosu in Korciri se je kakor mušic nabralo ladij, ki izpostavljajo sladostno trepetajoča jadra dihanju vetra. In vse stoji nepremično kakor v okamenem veličju.

Stoji in prostira se železni Rim, grozeč z gozdom sulic in strašnim bleskom jekla in mečev; uprl je na vse zavistne oči in iztegnil žilavo desnico. A sedaj stoji tudi on nepremično in kakor vse in niti ne trenje z levjimi udi.

MORNARKA — Deklici je mornarska oblekca nad vse všeč; vsedla se je na obrežni zid in se zagledala v vodo.

Ves vzduh nebesnega oceana visi težko in dušljivo. Veliko Sredozemsko morje se ne gane, kakor da čakajo vsa kraljestva na strašno sodbo sodnega dne.

In izpregovori Egipt, majaje z vitkimi palmami, prebivalci svojih ravnin, in stresaje iglaste vrhove svojih obeliskov. "Narodi, poslušajte! jaz sem spoznal in doumel tajno življenja in tajno človeka: vse je ničev! Ničeva umetnost, prazna naslada, še bornejša, slava in junaška dejanja. Smrt vlada nad svetom in človekom. Smrt vse požira, vse živi za smrt. Daleč, daleč je do vstajenja! Ali bo sploh kdaj vstajenje? Proč vse želje, proč veselje! Više zidaj piramido, bedni človek, da vsaj nekoliko podaljša svoje bedno bitje!"

In izpregovori jasna kot nebo, kot jutro, kot mladost svetla grška zemlja in kakor da bi se namesto besed slišalo le dihanje svireli: "Življenje je radi življenja! Zivi, človek, in uživaj! Vse življenje! Glej, kako vzvišeno in prekrasno je v prirodi, kako vse diha soglasje! Vse je na svetu; vse, karkoli imajo bogovi, vse je v njem; le umej najti! Naslajaj se, bogopodobni in ponosni gospodar sveta, venčaj si s hrastom in lovom prekrasno svoje čelo! Dirjaj na vozu zmagovalstva, vodeč konje na svečanostnih igrah! Proč sebičnost in pohlep od svobodne in ponosne duše! Dleto, paleta in svirel so ustvarjeni za vladanje sveta, a njih vladarica je lepota. Ovijaj z bršljanom in grozdem vonjavo svojo glavo in prekrasno glavo svoje sramežljive družinice. Življenje je radi življenja, radi uživanja — le umej vreden biti naslad!"

In izpregovori z železom pokriti Rim, stresaje blesteči gozd kopij: "Jaz sem doumel tajno človeškega življenja. Mir je za človeka malovreden; mir človeka uničuje. Premajhna je za dušo mera umetnosti in naslad. Naslada je v gigantskem železju. Življenje narodov in človeka ni nič brez velikih dejanj. Slave, slave si želi človek! V gonu nedopovedljivega veselja, oglušen od žvenketa železja po-

leti na strnjenih ščitih bojevitih legij! Ali slišiš, kako se je pred tvojimi nogami zbral ves svet in se, stresaje s kopji, zilil v en sam klik? Ali slišiš, kako tvoje ime s strahom zamira na ustnih plemen, živčih na kraju sveta? Vse, kar obseže tvoj pogled, napolni s svojim imenom! Večno stremi; ni mej svetu, ni mej željam! Divje in surovo si dalje osvajaj svet — pribori si na koncu nebo!"

A prestal je govoriti Rim in uprl je orlove svoje oči na vzhod. Na vzhod je obrnila od naslad vlažne, prekrasne oči Grčija; na vzhod je obrnila svoje motne, brezbarvne oči tudi Egipt.

Skalovita zemlja, neznanen narod; mestece se je prislonilo h golim holmom, tu in tam zasenčenim z izsušeno smokvo. Za nizko, trhlo ograjo stoji oslica. V lesenih jaslih leži Dete; nad nje se je sklonila deviška Mati in ga gleda z radostnimi očmi; visoko na nebu nad njim stoji zvezda in ves svet je obsijala s čudovito svetlobo.

Zamisli se je stari Egipt, ovit s hieroglifi, in ponižal je svoje piramide; nespokojno zre prekrasna Grčija; povetil je oči Rim na železna svoja kopja; nastavila je uho velika Azija z nomadskimi svojimi narodi; sklonil se je Ararat, stari, stari dedek zemlje.

Blagovest življenja: "Prikazala se je milost Boga našega Zveličarja vsem ljudem, ki nas uči, da se odpovejmo brezbožnosti in posvetnim željam ter trezno, pravično in bogaboječe živimo na tem svetu, pričakujoč blaženega upanja in častiljivega prihoda velikega Boga, našega Zveličarja Jezusa Kristusa."

Odgovor na vprašanje v "tujki"

Sodnik: "Vaš mož, pravite, da vas je večkrat pretepel? Ali se je to zgodilo vselej v afektu?"

"Ne, gospod sodnik; enkrat je bilo v kuhinji, drugič v kleti, tretjič pa v drvarnici."

SEASON'S GREETINGS

FROM

**SCHAFF
FUNERAL HOME**

SEASON'S GREETINGS

to all

SLOVENIAN FRIENDS

from

A. & P. SUPER MARKETS

GREETINGS 1961

To wish that peace be with you and joy fill
your hearts and minds this Christmas
TO YOU AND YOURS
MERRY CHRISTMAS!

SAVINGS & LOAN

2701 W. NATIONAL AVE.

Milwaukee 15, Wis.

VESEL BOŽIČ
ter sreče, zdravja in zadovoljstva polno
NOVO LETO
želi vsem svojim slovenskim prijateljem

JAEGER OLDSMOBILE, Inc.

WALTER A. JAEGER, Pres.

1329 W. National Ave.

Milwaukee 4, Wis.

VSEM SLOVENSKIM PRIJATELJEM ZELIMO
VESELE IN BLAGOSLOVA POLNE BOŽIČNE
PRAZNIKE

MILWAUKEE MEMORIAL, Inc.

NAROČILA SPREJEMAMO ZA SPOMLAD

2409 West Vliet St.
Milwaukee 5, Wisconsin

2430 W. Lincoln Ave.
Tel.: Mit. 5-0248

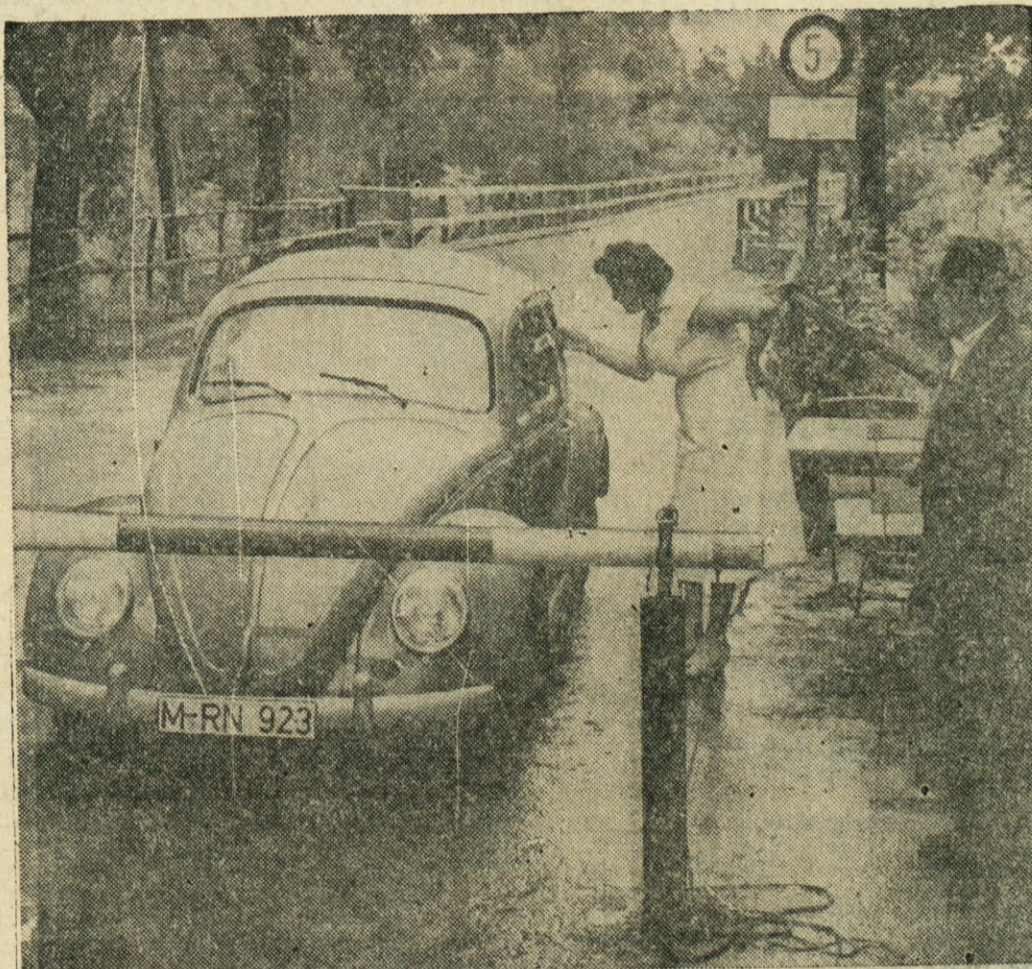
SEASON'S GREETINGS FROM

MOBIL OIL CO.

907 South First St.

Milwaukee 1, Wis.

MOSTNINA — V Ameriki smo se na mostnino v moderni dobi že zopet navedli, v Zah. Nemčiji pa je nekaj nenavadnega. Na sliki vidimo prehod čez reko Lech pri Klosterlechfeldu preko privatnega mostu. Lastnik pobira mostnino, pa bi rad most prodal državi, ki bi ga naj tudi vzdrževala. Doslej se mu še ni posrečilo kupčije zaključiti.

Karel Mauser:

LJUDJE POD BIČEM

III. del.

Ko so šli skozi predsobo, je Bregar mimogrede vzel še dva stola. Nataša se je oklepala Silvinega vratu in Viktor je mirno čakal ob postelji, da je prvo ganotje prešlo. Ko mu je ponudila roko, se je skušal nasmejniti.

— Tako sem vesela, Viktor, da sta prišla skupaj — je šepnila. Še so ji stale sože na licu.

Nato so sedli.

Bregar je lovil ravnotežje in Natašine oči, v katere se je spet vrnila porogljivost. Globoko pogreznjene v jamice so z bledim plamenom jezikičljale vanj. Razume! jih je.

Skobno so se izmikali besedam o boleznih, preveč očito je bilo razkrajanje na mlademu telesu v postelji.

— Upam, da vaju puste zdaj pri miru — je rekel Bregar.

— K sreči sva daleč od vasi — se je Viktor obrnil proti njemu. — Do zdaj jima še nisva na peti, Edino, kar me skrbi, je služba. Dobro čutim, da bi me radi odrezali. Nerodno jim je, da de'am na žagi. Toda Silva se je hitro zvičela. Zna lepo prerezati sten in naravnati plamen v petrolejki, da ne utriplje in na nerodnem starem štedilniku napravi večerjo kakor na novem. —

Bregarjev nasmeh je bil medel in brez izraza. Ni se zna-

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED — MALE

GENERAL FACTORY WORK

EXPERIENCED FILLING AND LABELING

GRAHAM
PAINT & VARNISH CO.

4814 S. Richmond St.

(246)

REAL ESTATE FOR SALE

VILLA PARK — BY OWNER

8 rm. home. 5 yrs. old. 4 bdrms. 2 car gar. Panl. fam. rm. Master bdrm. Nr. schools, buses, trains. \$21,000. TE. 3-9117. (245)

CARPENTERSVILLE — BY OWNER

Ranch style 4 bdrm. paneled rumpus rm. Att. gar. Fully landscaped. Walk. dist. to shop. cntr., schls., churches. Priced for quick sale. HA. 6-5419. (245)

DES PLAINES — BY OWNER
Unique, imaginative, tri-level townhouse, adj. golf course, room to room FM intercom, built in kit., washer, dryer, refrig. w-w crptg., bdrm., air cond., drapery rods, 1 1/2 baths, lived in 7 mos. \$2,400 cash. \$156 monthly pymts. VA. 7-4825. (245)

DES PLAINES — BY OWNER
Must sacrif. Already transfd. Brick 7 rm. Cape Cod. 3 bdrms. 2 baths. Sep. din. rm. Panld. den. Full bsmt. 1 1/2 carport gar., wooded lot. Priced for quick sale at \$19,500. VA. 7-1670. (245)

BUSINESS OPPORTUNITY

BEAUTY SHOP — BY OWNER
Estab. 4 yrs. Best loc. in Morton Grove. 6 stations. Air cond. Wonderful oppty. for right person. Must sell due to illness. Best offer. YO. 6-9001. (244)

TV and RADIO TUBE ROUTE — BY OWNER

40 testers on location. Requires 2 days work per week. Over \$20,000 gross yearly. Sell any part or all. Call LO. 1-1745. (245)

šel, čeprav bi rad vsaj pred Natašo pokazal svojo mirnost. Kakor brž je pogledal na Silvo, mu je zmanjkalo poguma. Imela je docela novo obličje. Popravila se je in njena vitka postava je dobivala nazaj svojo polnost in mikavnost. Lasje so dobili spet svoj stari, lepi lesk in ko se je smeje obrnila sč'a proti njemu, je ujel strdno barvo njenih oči.

Natašine oči so ga zasledovale in v zadregi je brskal za snovč, o kateri bi lahko govoril tja v en dan. Ničesar se ni mogel domisliti, zdelo se mu je, da bi vsaka beseda, ki bi jo izrekel mogla sprožiti plaz takih, ki si jih ni želel.

Rešil ga je Zalar.

— Če premišlujem vse težave, se mi vsak dan bolj dozdeva, da so vendarle še najboljše napravili tisti, ki so na koncu vojske odšli čez mejo. Pričeli so novo življenje, ki bo čez leta spet trdno in bo ime'o nek smisel. Tu pri nas se bodočnost neha že z jutri. Nič ne veš, kaj pride. —

Bregar je topo zijal v Natašo, ki je z očmi dajala neka znamenja Silvi. Reči je vendar nekaj le moral.

— V nekem oziru ... da ... če odmislimo domotožje, ki ga verjetno vsak teh ima, bi rekel ...

Njegovo jecljanje je Natašo pripravilo k nasmehu in v istem hipu se je Silva zasuka'a tako, da je imela pred očmi Blaža in Viktorja.

— Z Natašo imava še toliko stvari, ki so tako ženske, da vaju gotovo ne bodo zanimali. Kaj, ko bi si vidva med tem ogledala vrt? —

Blaž se je oddahnil.

— Da, Blaž, razkaži mi vrt, do takrat bo Neža pripravila prigrizek — je šepnila Nataša.

Ko sta š'a po ovinkasti stezici navzdol, je rekel Blaž.

— Kar si rekel zavoljo onih, ki so se umaknili preko, sem s teboj istih misli. Zdaj sem bil že nekajkrat v Avstriji in rečem ti — tam čutiš, kaj tu nimaš. Ni se ti treba ozirati, kdo te posluša, ni se ti treba bati, da si morda rekel kaj preveč. Prost si, dihaš po starem — z eno besedo drug svet. Prekleto, ne misli, če sem direktor, da nimam za seboj ogleduhov. Za dva sam vem, toda koliko jih je, za katere niti ne slutim, da so. Ta negotovost, ta vražja pazljivost, da ne boš naredil kaj napak, mi spodjeda živce. — Najhujaša, se mi zdi, je zadeva z Natašo — je rekel Viktor.

Nenadoma se je Bregar ustavil in se zagledal v vilo.

— Če ti odkrito povem, resno premišljam bodočnost. Ako zgubim Natašo, mi tu ne ostane več veliko. Vi'a je moja last od danes do jutri. Trdno sem prepričan, da ni več daleč čas, ko bom samo še njen oskrbnik. Podržavi jo bodo in niti z mezinem ne bom mogel ganiti. —

— Tega se tebi nemara ni treba bati — je počasi rekel Zalar. — V partiji si. —

— Sem in ne tajim. —

Spet sta pričela hoditi. — Toda ne pozabi enega: v partiji sami sta dva razreda. Gornji in spodnji. Spodnji je raja, v gornjem so novi kapitalisti, ki so slabši od starih. Ti gornji imajo ključne položaje in se jih nihče ne upa dotakniti. Raja nosi težo in posledice napak, ki jih delajo veliki,

ker veliki napak ne morejo delati. Napake lahko naredi samo masa. Goltati moraš torej blato in molčati, ker če ga ne goltáš brez odpora, nisi discipliniran partijec. Dragi moj, razočaranja je mnogo, toda nihče ga ne upa oznanjati. Odklon od smeri, deviacija, je smrten greh, ki se strašno mašuje. To je vse. Samo fasada je lepa, dvorišče zadaj je obupno smetišče. —

— Po moje si storil veliko neumnost, ker si. . .

Blaž mu je takoj vzel besedo.

— Vem, kaj hočeš reči. Verjemi mi, mnogokrat sem mislil nate. Marsikaj umazanega sem naredil, tebi osebno in. . .

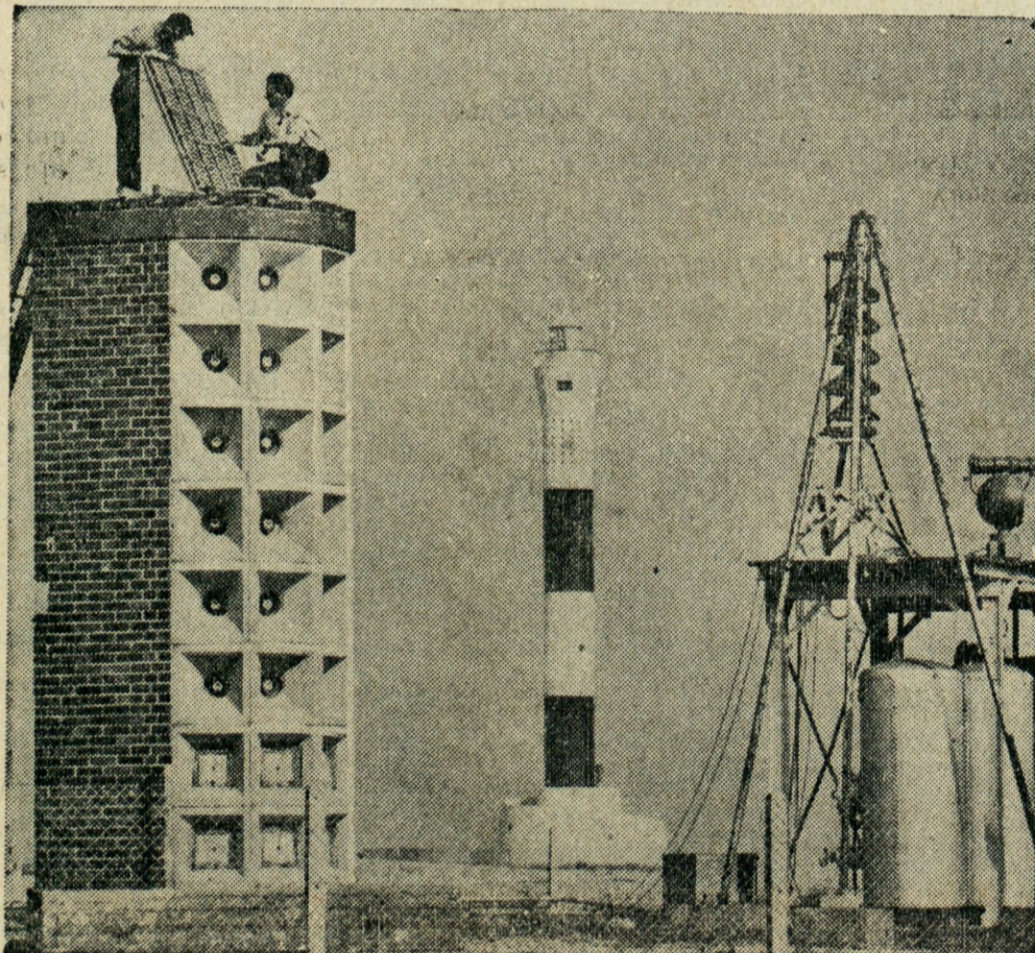
Zdaj mu je Zalar presekala besedo.

— Pustiva tisto, Blaž. Bilo je, že zdavnaj sem vse pozabil. Nisi bil slab človek, le enega si celo svoje življenje pogrešal — poguma. Nisi znal po ravni poti izpuliti življenju tisto drobtino s'adskosti, ki jo hrani za vsakega. Vse preveč si delal ovinke, se izmikal in nazadnje zašel v ta vražji krog, ki se samo še vrti po istih točkah. Samo to je narobe. —

Zdaj sta molčala in oba hkrati gledala v okno, za katerim je ležala Nataša.

BING CROSBY V LONDONU — Tekom obiska v Londonu na Angleškem so posneli Bing Crosbyja, ko je v trafiki kupoval tobak. Na sliki ga vidimo pri tem poslu, ko ga dve radovedni Londončanki zvedavo opazujeta.

SVETILNIK — Tehniki na vrhu stavbe na desni postavljajo posebne sončne baterije, ki naj bi oskrbovale s tokom (v sredi zadaj stoječi) morski svetilnik in posebno električno trombo (na levi) v Duggenessu na Angleškem.

— Če umrje, bom nekega dne zginit tja preko — je rekel mrtvo. — Pričem znova, kakor mravlja, ki so ji razkopali mravljišče. —

Zalar mu ni rekel besede. Obrnil se je, gledal po praznih gredicah in nazadnje z očmi obvisel na visokih jagnedih, ki so kipe'i v marčno popoldne

tam zadaj na Barju. Nato ju je služkinja klicala nazaj v hišo.

Kmalu po prigrizku sta se Silva in Viktor pričela odpravljati. Nataša se ni pritaknila nobene stvari, na veliko prošnjo si je nato omočila samo ustnice z malinovcem iz Silvinega kozarca. Neža je kar na-

prej zaskrbjeno pogledovala na posteljo. Nataša je grizla ustnice, oči so ji postajale motne. Tudi Silva je opazila razliko in pričela siliti k odhodu. Slovo je bila muka za oba. S hlipanjem se je Nataša oprijemala Silve in ko se je nazadnje k njej sklonil še Viktor, ga

medle poljubila na lice. — Hvala, da sta prišla. — Nato je zaprla oči. Čeprav je Silva še za hip stala in čakala na prog, da bi jih odprla, se ni več zganila. Ustnice so ji bile samo še blede črta. (Zalje prihodnjic)

VESELE BOŽIČNE PRAZNIKE IN SREČNO NOVO

LETO ŽELI VSEM ODJEMALCEM

RUDI SPEHAR, lastnik

SPEHAR'S MARKET

712 East 200. St.

KE 1-7777

PRISTNE DOMAČE MESENE, RIŽEVE IN KRVAVE KLOBASE, SUNKE IN ZELODCE

DOVAŽAMO NA DOM, KJERKOLI V CLEVELANDU

Sprejemamo tudi poštna naročila in Vam točno in pošteno odpošljamo po pošti

PIVO IN VINO LAHKO VZAMETE VEN, ALI VAM DOSTAVIMO.

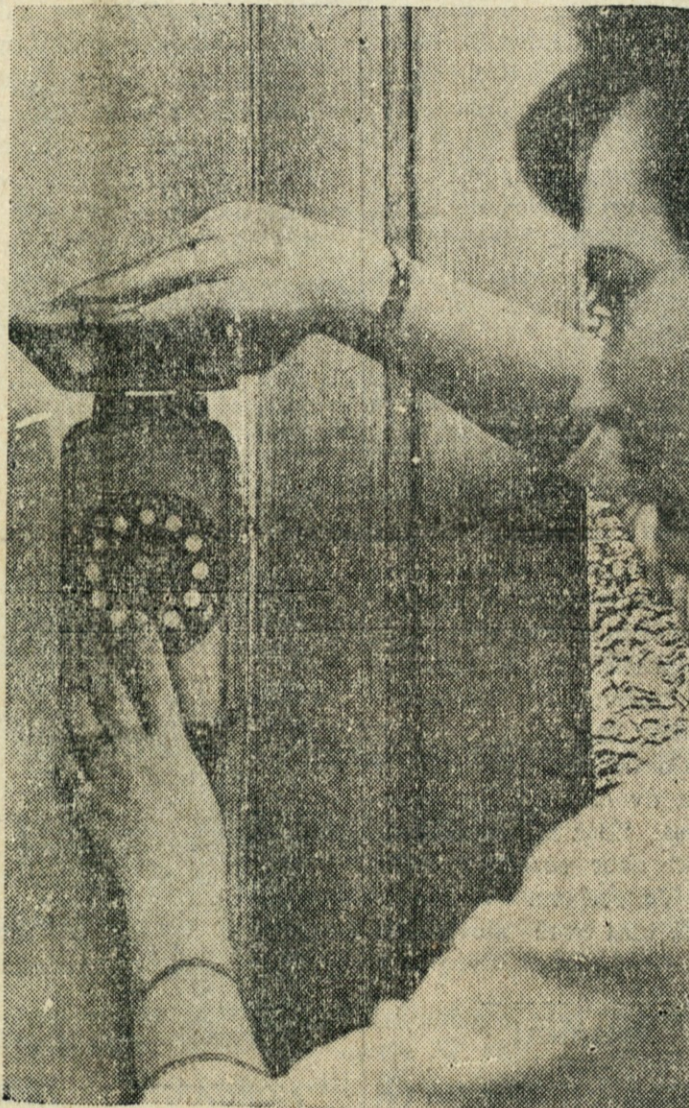
IMAMO TUDI KISLO ZELJE IN REPO

GRDINA POGREBNI ZAVOD

1053 East 62 St. . . . 17002 Lakeshore Blvd.

Pokličite podnevi ali ponoči
Henderson 1-2088 K. K. K. 1-6306

Moderno podjetje — Zmerne cene

NOVA VRSTA KLJUČAVNICE — Ključa ne bo več mogoče izgubiti, pač pa pozabiti, če damo na hišna vrata namesto dosedaj običajnih ključavnic novo, ki so jo izdelali v Stockholmu na Švedskem. Podobna je telefonu in treba si je zapomniti le določeno številko, ki jo je treba zavrteti, da se vrata odpro.

CHOOSE

America's Best Built TV WITH HANDCRAFTED Chassis

The Important Difference
That Makes

ZENITH

AMERICA'S BEST SELLING TV

- No Printed Circuits
- Less Service Headaches
- Greater Operating Dependability

ALL NEW 1962

23" ZENITH CONSOLE TV

23" overall diag. picture meas. 280 sq. in. rectangular picture area.

FINE FURNITURE STYLING

The Thornton • Model M2736
Smart modern lo-boy console in grained Walnut color, grained Mahogany color, grained Blond Oak color, or grained Maple color. Features Target Turret Tuner, big 7"x5" speaker, Spotlite Dial, 20,000 volts of picture power.

\$269.95

ONE HIGH STANDARD OF QUALITY
IN EVERY ZENITH TV

NORWOOD
APPLIANCE & FURNITURE
6202 ST. CLAIR AVE.
JOHN SUSNIK & SONS

BORIS GODUNOV — Jerome Hines, bas v Metropolitan operi v New Yorku, pri praznovanju 15-letnice svojega nastopanja oblečen za naslovno vlogo v operi Boris Godunov.